

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 125, ЧИСЛО 20, П'ЯТНИЦЯ, 18 ТРАВНЯ 2018 РОКУ

1893

Vol. 125, No. 20, FRIDAY, MAY 18, 2018

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Кого ж почує вся Україна?

Петро Часто

Декілька днів тому Президент Петро Порошенко в інтерв'ю для німецького видання „Фокус“ сказав щось таке, що, мабуть, повинно було засвідчити його політичну безкомпромісність і здатність дивитися правді в очі: „Україна більше не довіряє Росії“. Багато ж часу забрало очільникові української держави ХХІ ст., аби визнати ту ясну, як Божий день, правду, котру національно свідомі діти України бачили ще в середині ХVІІІ ст.

Згадати хоч би славних козацьких старшин Івана Богуна, Петра Дорошенка, Івана Сірка – непримиренних противників Переяславської угоди Богдана Хмельницького з Московією. Або Митриполита Сильвестра Косіва, котрий також, як і далекоглядні полковники та кошові отамани, відмовився присягнути московському цареві. Добре знали ці великі люди, чого чекати з варварської півночі. Не помилилися. Вже на початку ХІХ ст. невідомий автор „Історії Русів“ оплакував українські рани, що їх на той час вже встиг заподіяти російський колоніалізм: „Коли за словами самого Спасителя, всяка кров, проливана на землі, доправиться з роду сього, то яке доправлення належить за кров народу українського... пролиту великими потоками за те тільки, що прагнув він волі, ліпшого життя на власній землі, і мав про те задуми, всьому людству властиві...“.

А з початком ХХ ст. невинна українська кров вже волила о помсту зі сторінок „Самостійної України“ Миколи Міхновського: „Коли б навіть було доведено, що ми тільки різноманітність російської нації, то й тоді нелюдські відносини росіян до нас освячують нашу до них ненависть і наше моральне право убити насильника, обороняючись від насилля. Кров, коли вона пролита братньою рукою, ще дужче благає о помсту, бо то брата кров! Нехай вчені розшукують, хто був кому родичем, ображене чуття нації і кривда цілого народу гідують визнати моральні зв'язки з російською нацією! Через те ми можемо обговорювати тільки засоби і способи боротьби!“.

А ще ж потім було винятково жорстоке до України ХХ ст. – з голодоморами, з концтаборами, з таким тотальним винищенням найсвідоміших синів і дочок нашої нації, що це й сьогодні все ще дається взнаки.

Й от на цьому чорному від московського україножертства тлі тільки зараз опам'ятатися з приводу того, що „Україна більше не вірить Росії“? Пане Президенте, свідомо свого права на свободу і незалежність Україна ніколи не вірила Росії і вже ніколи не повірить.

Сьогоднішній суспільний дискурс в Україні майже весь зводиться до президентських і парламентських виборів 2019 року. Відповідно, в центрі загальної уваги – висліди соціологічних опитувань, присвячених цій темі. Про що вони говорять? Згідно з квітневими даними агентства „Рейтинг“, якби президентські вибори від-

(Закінчення на стор. 7)

В УГКЦ проголосили Рік молитви за чесні та справедливі вибори 2019 року

КИЇВ. – Єпископи Синоду Києво-Галицького Верховного Архиепископства Української Греко-Католицької Церкви, перебуваючи у Зарваниці, під покровом Богородиці-Матері України, проголосив період усильної молитви за чесні та справедливі вибори 2019 року.

Про це мовиться у Зверненні Синоду Єпископів Києво-Галицького Верховного Архиепископства УГКЦ до вірних, українських політиків і всіх людей доброї волі

(Закінчення на стор. 19)

Єпископи Синоду Києво-Галицького Верховного Архиепископства Української Греко-Католицької Церкви. (Фото: Департамент інформації УГКЦ)

Atlantic Council: Захід помилявся щодо України

Якби Київ і Тбілісі отримали дорожню карту до членства в НАТО ще 10 років тому, історія могла б піти зовсім іншим шляхом.

Десять років тому Виконавчий директор Центру українсько-американських взаємин Володимир Зарицький отримав від німецького товариша, який супроводжував Канцлера Ангелу Меркель на зустрічі НАТО в Букарешті, цікаве коротке повідомлення. Зустріч мала вирішити, чи надасть НАТО Україні і Грузії дорожню карту дій для отримання членства. В повідомленні німця йшлося: „Так, але не зараз“.

„Подивившись на кілька епізодів „Світу в війні“ на „History Channel“, я відповів: „Доленосне рішення“.

Україна і Грузія не отримали у Бухаресті дорожні карти до членства“, – пригадує В. Зарицький у статті для „Atlantic Council“ і додає, що Київ і Тбілісі залишилися з відкритими і, як декому здавалося, порожніми обіцянками приєднатися до НАТО колись у майбутньому.

„Через кілька місяців я отримав друге довше повідомлення, яке вказувало, що мій імпровізований коментар виявився точнішим, ніж я думав. Друг, в чій дипломатичні обов'язки з боку США входив регіон Кавказу і який також добре був поінформований про зустріч в Букарешті, почав свою записку з підтвердження своїх попередніх страхів щодо зібрання. Що Україна певним чином постраждає, якщо не отримає дорожню карту до членства в НАТО. Він чув, як Німеччина, з підтримкою Франції і Великої Британії, вмовила Президента США Джорджа Буша-молодшого поговорити з Президентом Росії Володимиром Путіним. І як Путін сказав йому, що „Україна – це навіть не справжня держава“. Він потім перейшов до своїх нових страхів: що серйозні проблеми назрівають в зонах замороженого конфлікту в грузинських Абхазії і Осетії“, пише В. Зарицький.

Він пригадує, як через шість років після того він стояв на залізничній станції в Києві в черзі

за квитком до Симферополю, де хотів з'ясувати всі обставини початку вторгнення російських „зелених чоловічків“, танків і гелікоптерів з метою захопити Крим.

„Я пригадав пророчі слова свого друга з певною іронією. Він мав рацію щодо Грузії. Але, вочевидь, Україна, попри її розмір, теж була під російським прицілом. Через кілька хвилин роздуми в душі „можливо“ і „здається“ випарувалися, оскільки двоє українських військових відвели мене з черги. Вони дали чітко зрозуміти, що Крим вже втрачено, а підготування до захисту сходу України і Києва вже почалася“, – пише В. Зарицький.

Він вважає, що його слова про „доленосне рішення“ стосувалися не лише Грузії і України. Спочатку навіть на думку не спадало те, що чотири головні актори Букарештської зустрічі – США, Німеччина, Франція і Велика Британія, – теж постраждають від наслідків своєї помилки.

Перші ознаки того, що це так, з'явилися наприкінці 2015 року в Німеччині. Росія, вочевидь відчувачи впевненість після успішних авантур в Грузії і Україні, вирішила втрутитися в хаос громадянської війни в Сирії і спричинила потік біженців з тієї країни в Європу. Щоб не допустити трагедії епічних масштабів, Німеччина великодушно прийняла близько мільйона сирійців. Після цього Берлін раптом почув від давніших „російськомовних“ імігрантів (так званий волзьких німців), що оці нові мігранти – це „грабіжники і гвалтівники“. Все це створило загрозу глибокої поляризації німецької політики, яка б могла повернути небажані привиди минулого.

Дуже швидко до Німеччини, яка стала жертвою російської штучної поляризації, приєдналися США і Франція. Якщо відкласти в бік дебати про можливу змову між росіянами під час виборів 2016 року, ніхто не заперечить, що американський процес голосування став суб'єктом широ-

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Савченко продовжує голодування

КИЇВ. – 14 травня суд розглядав клопотання прокуратури про продовження арешту для Надії Савченко. Захист наполягав, щоб її випустили з-під варті, зокрема на поруки когось з адвокатів. Н. Савченко голодує вже понад 50 днів й запевнила, що не припинятиме голодування. Вона також оголосила про відмову від усіх адвокатів й попросила державу надати їй безкоштовного захисника. Через це суд оголосив перерву до ранку 15 травня. Адвокати Н. Савченко теж заявили, що вирішили відмовитися від співпраці з нею через некоректну поведінку з її боку. Сестра Н. Савченко Віра розповіла „Українській правді“, що за цей час Надія втратила 17 кілограмів ваги. („Українська правда“)

■ Фінал Ліги чемпіонів у Києві

КИЇВ. – 26 травня на стадіоні „Олімпійський“ в Києві відбудуться фінальні змагання Ліги чемпіонів Європи – 63-го сезону найпрестижнішого клубного футбольного турніру, які стануть першим в історії фіналом Ліги чемпіонів на території України. До 30 травня перекрито рух автомобілів вулицею Хрещатик від вулиці Богдана Хмельницького до Майдана Незалежності. На цьому місці буде зведено фан-містечко на 20,000 вболівальників до фіналу Ліги чемпіонів. („Укрінформ“)

■ Нагороджено українські міста

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Парламентська Асамблея Ради Європи (ПАРЄ) 24 квітня надала містові престижну Європейську премію 2018 року. Заснована ПАРЄ у 1995 році, ця щорічна премія є найвищою нагородою в Європі, що відзначає зусилля європейських міст у просуванні європейських цінностей. Премія передбачає грант для молоді міста на навчання в Європі. У фіналі конкурсу цього року Івано-Франківськ змагався з містами Бамберг і Мюнстер, Німеччина, Червія, Італія, Іссі-ле-Муліно, Франція, та Сопот, Польща. Попереднім українським отримувачем Європейської премії був Харків у 2010 році. Цього року відзнаки ПАРЄ отримали Бровари – Почесний знак та Київ і Львів – Європейські дипломи. Нагороджених привітав Світовий Конгрес Українців.(СКУ)

■ Померла правнучка Івана Франка

Львів. –10 травня після тривалої важкої хвороби померла Надія Франко, правнучка Івана Франка, онука його сина Петра. Їй було 68 років. Поховали Н. Франко 12 травня на Личаківському кладовищі. (Радіо Свобода)

■ Україна має новий бренд

КИЇВ. – 10 травня в Україні з'явився ухвалений Кабінетом міністрів бренд „Ukraine NOW UA“ („Україна зараз“), з допомогою якого її віднині плянують презентувати у світі. Дискусії навколо нього спалахнули, як через зображення, так і через механізм затвердження. Декому він видався таким же невизначним, як і низка попередніх українських логотипів. Прем'єр-міністр Володимир Гройсман упевнений, що бренд сприятиме просуванню інформації про Україну в світі. (Радіо Свобода)

■ Коломойському присудили компенсацію

ГААГА. – Міжнародний арбітражний суд виніс рішення за позовом компанії Ігоря Коломойського проти Росії. У цій справі 18 фірм українського підприємця просили суддів визнати, що російська „націоналізація“ їхньої нерухомості в Криму є порушенням міжнародних зобов'язань Москви. Українська влада повідомила про перемогу компанії І. Коломойського, які, за версією Києва, тепер мають отримати компенсацію на суму 159 млн. дол. Кримський „парламент“, підконтрольний Росії, ухвалив рішення про „націоналізацію“ активів І. Коломойського у вересні 2014 року. Арбітраж оголосив про закінчення слухання справи 23 березня. 2 травня судді ухвалили одностайне рішення, що стосується питань відповідальності та збитків. Про це прес-служба суду повідомила 9 травня. (Радіо Свобода)

ДОСВІД

Завершення формування політичної нації

Тарас Стецьків

Ідентичність української політичної нації сьогодні фактично перебуває на завершальній стадії свого формування. Ідентичність у розумінні тотожності, спільності сприйняття дійсності, подібності, однаковості думання та поведінки більшості українського соціуму.

Звичайно, в силу історичних причин та обставин у різних регіонах України глибина національної консолідації є різною.

Взагалі ідентичність (дехто вживає термін національний характер) – це категорія історична. У різні періоди вона має різний набір характеристик. Але це саме ті характеристики і властивості, які відрізняють українців від інших націй і об'єднують між собою.

Особливості українського національного характеру

Майже 200 років тому видатний український історик Микола Костомаров досить вдало визначив основні риси українського національного характеру. За його версією, українців найбільше характеризує прагнення до свободи, що, як правило, розвивається в бік особистої сваволі, непевність форм, непостійність, недостатність ясної цілі, імпульсивність руху, прагнення до створення чогось нового і руйнування вже створеного. Це все те, що неминує виникає від переваги особистості над спільнотою.

Інший український мислитель, Пантелеймон Куліш, висловлювався ще різкіше. Він вважав, що основною драмою українців є „постійний конфлікт між державницьким началом та руйнівницьким“.

Юрій Шевельов наголошував на трьох основних історичних проблемах українства: Москва, провінціалізм і кочубейщина.

А Іван Лисяк-Рудницький влучно додавав такий важливий чинник у формуванні української ідентичності, як гальмівна роль номадів (кочівників), що пригнічували розвиток нації. Але водночас це відіграло мобілізуючу роль, яка проявилася у феномені козацтва та мілітарному дусі. Це формувало виховання тодішньої української еліти в настроях лицарства і шляхетності.

Цитовані вище характеристики відображали (і

значною мірою продовжують відображати) різні аспекти й особливості українського характеру, які прямо впливали з межового, пограничного положення України між східними та західною цивілізаціями.

Новочасна історія ХХ ст. глибоко і травматично вплинула на українську ідентичність. Українці пережили подвійну трагедію, коли східня (більшовицька) навала у 1920-их роках змінилася на західню (нацистську) у 1940-их.

В обох випадках Україна була головною ціллю війни. Це блискуче довів Тімоті Снайдер у своїх дослідженнях, де ствердив, що Україна була причиною Другої світової війни. Загарбання України було головною метою Гітлера в його завоюванні життєвого простору на Сході.

Загальний демографічний результат для України у ХХ ст. виявився катастрофічним.

За переписом 1926 року, в СРСР проживало 77.8 млн. росіян і 31.2 млн. українців. У 1937 році росіян стало 93.9 млн. (+21 відс.), українців – 26.4 млн. (–15 відс.).

Тобто українців стало на 4.8 млн. менше. Як стверджують демографи, за звичайного приросту населення українців у 1937 році в СРСР мало бути 37.8 млн. (джерело – журнал „Фінанси і Кредит“, 1990 рік).

Україна у ХХ ст. пройшла через національну революцію 1917-1921 років, яка пробудила націю до життя, Голодомор-геноцид 1932-1933 років і Другу світову війну, які забрали життя чверті нації, героїчну боротьбу УПА в 40-50 роках ХХ ст., дисидентство 1960-их, зрештою – відновлення незалежної держави у 1991 році і два великі спалахи світового масштабу: Помаранчеву Революцію та Революцію Гідності.

Що маємо зараз?

У 2016 році український центр ім. Разумкова здійснив масштабне соціологічне опитування, яке стосувалося основних проблем формування сучасної ідентичності української нації.

Основний висновок цього дослідження полягав у тому, що ключовою проблемою в цьому питанні є брак довіри у взаєминах між громадянами України.

(Закінчення на стор. 15)

РЕЗОНАНСНА ПОДІЯ

Кім Чен Інові набридло бути страховиськом. Замість нього буде Володимир Путін

Ігор Яковенко

Росія і більшість людства рухаються в протилежних напрямках. Це підтверджують дві події. Перша – Володимир Путін 25 квітня підписав наказ ч. 174 „Про ухвалення Основ державної прикордонної політики РФ“, в якому перерахував, хто і чому загрожує Росії, а також країни, кордони з якими необхідно зміцнювати.

Друга подія – це перша в історії міжкорейська зустріч, яка відбулася 27 квітня в прикордонному селі Пханмунджом.

„З цього моменту починається нова історія – епоха миру“, – написав керівник Північної Кореї Кім Чен Ін у вітальній книзі Будинку миру.

Президент Південної Кореї Мун Чже Ін запропонував з'єднати залізничні Північної і Південної Кореї і пустити швидкісні поїзди.

Вкрай важливу заяву Кім Чен Ін зробив щодо північнокорейських втікачів, яких Пхеньян завжди називав „викраденими громадянами Корейської Народно-Демократичної Республіки“, в чому традиційно звинувачував Сеул. „Лінія кордону не така й висока, а чим більше людей через неї перейде, тим швидше вона зітреться остаточно“, – заявив він тепер. Можливо, це були найважливіші його слова.

І ще. „Ми більше ніколи не перервемо ваш сон“, – пообіцяв північнокорейський керівник Президентові Південної Кореї. Таким чином він фактично вибачився за те, що в минулому регулярно будив свого колегу ядерними випробуваннями, через які Мун Чже Ін був змушений схоплюва-

тися зранку і скликати екстренне засідання Ради безпеки ООН.

Зустріч була підготовлена з особливою ретельністю. Перший, ранковий тур тривав рівно 100 хвилин, ні хвилиною більше. Очільники обох Кореї всіляко підкреслювали взаємну повагу і твердий намір до зближення країн. Питання про те, до якої міри буде це зближення, проясниться в найближчому майбутньому, але, якщо Кім Чен Ін серйозно говорив про стирання межі, то процес „перетікання“ 25 млн. північних корейців на південь швидко стане лавиноподібним, що неминує призведе не до об'єднання двох Кореї, а до поглинання Північною Кореєю – Південної. Просто тому, що ніхто з громадян Південної Кореї не захоче жити за стандартами чучхе, а жити, як в Південній Кореї захоче абсолютна більшість громадян КНДР. Відразу, як за таке бажання перестануть вбивати.

Цьому іділічному прогнозові перешкоджає та обставина, що Кім Чен Ін показав себе цілком розсудливим чоловіком, в пляні якого явно не входить самогубство. Принаймні, найближчим часом. Саме тому він кидав свої ядерні відра так щоб нікого не вбити і, тим самим, і не отримати вбивчого удару по собі.

Він прекрасно розуміє, що злиття двох Кореї в єдину демократичну державу, яка буде частиною західної цивілізації, якою сьогодні є Південна Корея, неминує приведе до проблем особистого характеру для нього персонально і для його роди-

(Закінчення на стор. 15)

Кількість підприємств у Донецькій і Луганській областях зменшилася на 56 відс. і 71 відс. відповідно

КИЇВ. – Протягом 2013-2016 років кількість підприємств, розташованих на Донбасі, різко зменшилася. Показник впав на 56 відс. у Донецькій області та на 71 відс. у Луганській. Зменшився також валовий регіональний продукт – на 30 відс. та 56 відс. відповідно.

Такі дані представив експерт Громадської організації „Український інститут майбутнього” Ярослав Пилипчук під час презентації 15 травня дослідження „Чотири роки війни. Криза робочої сили на Донбасі” в Українському кризовому медіа-центрі.

Серед інших проблем жителів Донбасу – зникнення промислового виробництва, зменшення зайнятості та збільшення безробіття населення. Рівень зайнятості у 2017 році зменшився до 55 відс. у Луганській та 50 відс. у Донецькій областях. Рівень безробіття становить у середньому 15 відс..

Респонденти відзначили також вікову дискримінацію під час пошуку роботи. „Більшість респондентів зазначають, що існує вікова дискримінація при працевлаштуванні. Більшість з них говорять, що у віці більше 35-40 років знайти роботу стає значно складніше, іноді – практично неможливо, тому що такі резюме роботодавці навіть не розглядають”, – наголосила Галина Янченко, експерт

Громадської організації „Фундація.101”.

З проблемами у регіоні зіштовхуються не тільки люди, які шукають роботу, але і роботодавці. Одна з головних проблем – невелика ефективність місцевих Центрів зайнятості. „На жаль, під час глибинних інтерв'ю ми виявили, що на сьогоднішній день більшість осіб, які так чи інакше стикаються з роботою Центру зайнятості, оцінюють його функцію як суто номінальну. Це і представники бізнесу, і самі безробітні або люди, які нещодавно були працевлаштовані”, – зазначила Г. Янченко.

Експерти представили також рекомендації, які допоможуть покращити ситуацію з працевлаштуванням на Донбасі. „Потрібно створити централізовану базу вакансій. Це буде ресурс, який буде обслуговуватися Центрами зайнятості і об'єднувати вакансії існуючих мереж – work.ua, robota.ua, job.ua тощо”, – пояснив Я. Пилипчук. Серед інших рекомендацій – розробка маркетингової програми просування курсів перепідготовки при Центрах зайнятості, надання мікро-кредитів для підприємців-початківців, створення моніторингової системи наявних сервісів з пошуку роботи тощо.

Український Кризовий Медіа-Центр

РОСІЙСЬКИМИ ОЧИМА

Світ перестав любити Росію

Лілія Шевцова

Світ перестав любити Росію. Навіть ті нації, які відчували до нас – як, наприклад, німці – романтичні почуття, встигли від них вилікуватися. Росія втрачала симпатії світової спільноти протягом останніх двох десятиліть. Але різке звернення до нелюбови сталося після нашого кримського „гамбіту”.

У 2017 році опитування населення 37 країн на всіх континентах про їхнє ставлення до Росії, проведене соціологічною службою „Pew Research Center”, показало, що 40 відс. опитаних ставляться до Росії негативно. Відверто критично на Росію дивиться Європа – від 54 відс. до 84 відс. Найбільш сильні негативні sentimenti в Польщі, Нідерландах, Швеції, Франції, Німеччині, Великобританії.

На Близькому Сході нелюбов до Росії висока в Йорданії та Туреччині. Але і в Ізраїлі 61 відс. опитаних говорили про недовіру до Росії. У світі знайшлися тільки три країни, в яких позитивні почуття до Росії превалюють над негативним ставленням – В'єтнам, Греція і Філіппіни.

Росія викликає особливе нетравлення шлунку в американців – 72 відс. кажуть про своє негативне сприйняття Росії.

А як світ ставиться до Президента Володимира Путіна? В Європі 78 відс. опитаних говорять про відсутність довіри до нього. 89 відс. поляків, 88 відс. еспанців, 87 відс. голландців, 87 відс. шведів, 80 відс. французів не вважають, що „Путін робить правильні речі в міжнародних стосунках”. Половина латиноамериканців, жителів Близького Сходу і африканців дотримуються тієї ж думки. Лише в Танзанії, Греції, В'єтнамі та на Філіппінах близько половини опитаних позитивно поставилися до діяльності В. Путіна на світовій арені. В цілому ж 60 відс. опитаних на всіх континентах висловили В. Путінові недовіру як світовому провідникові. Ведуть перед в негативному сприйнятті російського керівника американці. У 2018 році тільки 13 відс. висловилися про В. Путіна позитивно (у 2002 році таких було 42 відс.).

Німці, які завжди відчували потяг до Росії,

почали виказувати розчарування кілька років тому. У 2016 році 50 відс. німців вважали, що Росія не належить до Європи, а 64 відс. говорили, що В. Путін не є „гідним довіри” партнером для Німеччини. Довіра німців до В. Путіна впала з 75 відс. в 2003 році до 25 відс. в 2017-му. Довіра французів до В. Путіна за цей період знизилася – з 48 відс. до 18 відс., англіїців – з 53 відс. до 19 відс., американців – з 41 відс. до 23 відс. Судячи з усього, цей процес триває і сьогодні.

Світ, відмовивши Росії в любові, почав ставитися доброзичливо, з великим інтересом і повагою до Китаю. Тепер в світовому сприйнятті траєкторію глобального розвитку визначають саме США і Китай. Уже без Росії! До речі, Китай має шанси випередити і Америку за критеріями довіри і поваги. Опитування показали, що за останні роки число країн, в яких США були більш популярні, ніж Китай, скоротилося з 25 до 12.

На запитання, яка, на їх погляд, „найшанованіша нація” в світі, на Росію вказують 15 відс. голландців, 27 відс. німців і 36 відс. французів. США вважають „найшанованішою нацією” 37 відс. голландців, 35 відс. німців і 46 відс. французів. Китай – 49 відс. голландців, 34 відс. німців і 44 відс. французів.

Звичайно, ми можемо проігнорувати відсутність симпатій до нас з боку навколишнього світу. Сильних світових гравців, як правило, не люблять. Але їх можуть поважати. Росія, однак, вже не може змагатися на цьому полі. Тим більше з Китаєм.

Ну і нехай не люблять і не поважають, скажуть росіяни. Росія буде доводити свою державність, свою винятковість і вимагати від інших визнання свого права на вплив силою. Але ось невдача: ввівши проти Росії режим санкцій, Захід обмежив для Кремля можливість використання будь-яких інструментів впливу, тим більше сили. Інші держави, включаючи Китай, не горять бажанням допомагати Москві вирватися з санкційного гетто, в яке Росію загнав Захід.

Втім, є сумніви в тому, що Кремль готовий

(Закінчення на стор. 15)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Пропонують скасувати святковий день

КИЇВ. – 11 травня Верховній Раді запропонували 9 травня (День перемоги) виключити з переліку святкових і неробочих днів й перенести святковий день на 8 травня, День перемоги над нацизмом у Європі і День пам'яті та примирення. (Радіо Свобода)

■ У Чорногорії вбили українку

КОТОР, Чорногорія. – У місті вбили громадянку України Анастасію Лашманову, статки якої оцінюються в 105 млн. євро. Тіло з ножовими пораненнями та з слідами насильства було знайдене у квартирі жінки, яка мешкала в Чорногорії близько трьох років, була директоркою компанії „Mimoza Group” та „Sea Trade”, власницею трьох курортів у комплексі „Porto Montenegro”, володіла комплексом „Perla” та салоном краси „Femme Fatale”. Не виключена версія вбивства через пограбування помешкання. Прокуратура почала розслідування справи. („Українська правда”)

■ Рибалок затримали росіяни

ЗАПОРІЖЖЯ. – Речниця управління Державної служби надзвичайних ситуацій Запорізької області Юлія Баришева повідомила, що 10 травня зникли двоє рибалок з Бердянська в акваторії Азовського моря. 11 травня надійшло повідомлення від капітана-координатора Морського рятувального координаційного центру про те, що ввечері того ж дня дружині одного зі зниклих рибалок зателефонували прикордонники Росії, які повідомили, що затримані в морі рибалки зараз перебувають в місті Єйськ Російської Федерації. („Укрінформ”)

■ Отруїлися діти в Черкасах

ЧЕРКАСИ. – 8 травня сталося масове отруєння учнів Школи ч. 8. До лікарні пивезли 55 учнів та чотирьох дорослих. До Черкас відразу вилетів Прем'єр-міністр Володимир Гройсман, який відвідав дітей у лікарні. Вирішили відібрати аналізи з місця події та відправити до Київського інституту екології та токсикології, до лябораторії токсикології лікарні „Охматдит”, до німецької лябораторії д-ра Редгера у Києві. Жителі Черкас підозрюють, що причиною отруєння школярів могла стати аварія на хемічному підприємстві „Азот”, яке розташоване в місті. Проте саме підприємство заявило про непричетність до випадку. Школа досі не працює, а лябораторії продовжують шукати причину отруєння. Станом на 11 травня 24 дитини вже поїхали з лікарні додому. (BBC)

■ В Польщі напали на українців

ВАРШАВА. – У селі Глокув під Варшавою 3 травня сталася сутичка між групою невідомих та українцями, в результаті якої один громадянин України потрапив до лікарні з тяжкими травмами. За повідомленням видання „Gazeta Wyborcza”, Микола, Андрій та Руслан працюють в Асоціації водних компаній у Глокуві. Вони спокійні, ввічливі та доброзичливі, ніколи ні з ким не конфліктували, але говорили з акцентом і на них звернули увагу. Коли ці троє українців пішли до крамниці, нападники накинулися на них та почали бити бейсбольними палицями. Двом українцям вдалося втекти, одного серйозно побили. Він потрапив до лікарні з проламаним черепом та відкушеним язиком. За попередньою інформацією, в ході розслідування справи нікого ще не затримали. (BBC)

■ Промисловість подвоїла витрати на науку

КИЇВ. – Минулого року частка витрат української промисловості на наукові дослідження зросла вдвічі, найбільше за останні 10 років, повідомила 14 травня генеральний директор директорату інновацій Міністерства освіти і науки Дар'я Чайка. В Україні в березні створено Клуб української промоції для підтримки інноваційного українського бізнесу і просування українських розробок до країн Євросоюзу. (Радіо Свобода).

Передплачуйте і читайте „Свободу”

- 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:
973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – \$90.
Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

АМЕРИКА І СВІТ

■ Перекладач не знав молдовської мови

СПРІНГФІЛД, Масачусетс. — Апеляційний суд стейту Масачусетс вирішив 3 квітня, що інформації про можливий злочин, які поліція отримала про чоловіка, що перебуває під підозрою, не є важкими і не можуть бути вживані проти нього, бо поліція не вживала компетентного перекладача. Суд підтримав рішення нижчого суду на користь 31-літнього Мігаїла Луджана, которого рідною мовою була молдовська. Коли поліція попросила його прийти на станцію, щоб розпитати про можливий злочин, то дала йому як перекладача студента-стажиста департаменту. Але перекладач не знав молдовської мови, а тільки російську, яку М. Луджан слабо знав. У своєму рішенні Апеляційний суд подав коротку історію Молдови і СРСР та мов їхніх народів. („The Republican”)

■ Проголошено Місяць єврейської спадщини

ВАШІНГТОН. — Білий Дім видав заяву 30 квітня, в якій Президент Дональд Трамп сказав, що „американські євреї допомогли виправити моральний характер нашої нації”. Президент Джордж Буш молодший вперше проголосив травень Місяцем єврейської спадщини в 2006 році. Відтоді це робили його наступники. У заяві сказано, що „своїми ділами, вони зробили світ кращим”. Д. Трамп також вичислив „вклад єврейського народу до американського суспільства” і вказав на Нагороди Нобеля, здобуті американськими євреями. У минулорічній заяві президент згадав свою доньку Іванку, котра повернулася на юдаїзм, її чоловіка Джареда Кушнера та їхніх єврейських дітей. Він не згадав свою родину цього року. („Jewish Telegraphic Agency”)

■ Провідник палестинців вибачився

РАМАЛА, Західний Беріг. — Провідник палестинців Магмуд Абас видав заяву, в якій він вибачився за свої попередні коментарі про єврейський нарід та Голокост. Виступаючи на Західному Березі 30 квітня, М. Абас сказав, що масове вбивство нацистами європейських євреїв було наслідком їхньої фінансової діяльності, а не антисемітизму. Його коментарі викликали осудження в Ізраїлі та світі. У своїй заяві 4 травня М. Абас сказав: „Якщо люди були ображені моїми вказами, особливо люди юдейської віри, я вибачаюся перед ними”. Він додав, що Голокост був „наймерзеннішим злочином в історії”. Міністер оборони Ізраїля Авігдор Ліберман відкинув вибачення М. Абаса, назвавши його „жалюгідним заперечувачем Голокосту”. (BBC)

■ Війна слів про статус пам'ятника

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Нью-Джерзі. — Запропоноване перенесення статуї в Джерзі-Сіті в пам'ять 22 тис. поляків, яких вбили у СРСР в Катині та інших таборах 1940 року, викликало війну слів. Пам'ятник зображує зв'язаного польського воїна, проколеного багнетом. У фундаменті пам'ятника є земля з катинського лісу, де поховано багато жертв цієї трагедії. Впродовж десятиліть Москва перекладала вину за цю масакру на німців, але 1990 року признала, що Сталін дав наказ на цей злочин. Пам'ятник створив польсько-американський скульптор Анджей Пітинський у 1991 року над рікою Гадсон напроти Нью-Йорку. 30 квітня місцева преса повідомила, що пам'ятник буде забраний, тому що площа буде оновлена. Керівник групи з оновлення Майк ДеМарко назвав статую „жахливою” і додав, що вона повинна стояти в іншому місці. Але голова польського Сенату Станіслав Карчевський сказав 2 травня, що усунення пам'ятника було б неприйнятним. Посадник міста Стів Фулоп 3 травня висміяв критиків, кажучи, що С. Карчевський є „знаним антисемітом”. Дід і баба по матері С. Фулопа пережили Голокост. Але 14 травня посадник, Генеральний консул Польщі Мацей Голубевський і члени комітету кураторів пам'ятника повідомили, що узгоджено перенести статую приблизно один бльок на південь. 35 демонстрантів голодно опротестували це рішення, кажучи, що це є оскверненням пам'яті тих, кого маємо вшановувати. Кошт перенесення є приблизно 250 тис. дол. Місто і польська Палата торгівлі у США співпрацюватимуть над зібранням цих фондів. („The Seattle Times”, „Associated Press”)

ОБЕРЕЖНО: ПРОВОКАЦІЯ!

Хто лякає Захід антисемітизмом в Україні

Роман Кулик

Стало цікаво, хто ж з-поміж конгресменів США був ініціатором такого дилетантського й дико непрофесійного листа до Державного департаменту США стосовно „антисемітизму в Польщі та Україні”.

І яке „чудо” – це вже знайомий нам Ро Ханна. Демократ індійського походження з 17-го округу, Каліфорнія.

Чому знайомий – бо Р. Ханна стабільно й системно генерує безграмотні заяви про нацизм і антисемітизм в Україні протягом останніх трьох років, щонайменше. При цьому в Україні він, звісно ж, не був. Маловідомий лівак, якого рідко згадують в американській політиці. Але любить пропагандувати себе за рахунок тем, у яких нічого не розуміє.

Руки чесалися написати про нього вже давніше, бо саме Р. Ханна кілька років любивав поправку до федерального бюджету США про заборону фінансування Національного добровольчого корпусу „Азов”. У кінці березня став улюбленцем російських газет і телеканалів, коли поправку було враховано й у всіх з'явився привід згадати, які ж страшні нацисти воюють на українському боці. Мене це розлютило, бо якраз у

березні загинули бійці „Азову” Юрій Луговський та Марк Гудзовський.

Аж ось Р. Ханна знову вигулькнув. Причому, як хитро зроблено – є скандал між Польщею та Ізраїлем через нову редакцію закону про польський Інститут національної пам'яті. Під цю тему легко зібрати підписи конгресменів, бо це реально існуюча зараз проблема, яка періодично є в порядку денному. А в листі до Державного департаменту України „приклеїли” в контекст цього конфлікту, вписавши смішні претензії про прославляння Степана Бандери та Романа Шухевича та „зростання” антисемітизму (дурні й безсоромні, по Україні цей рівень нижчий, ніж по східній Європі – всього 5 відс. Згідно з дослідженнями американського ж „Pew Research Center”). І оскільки головну скрипку в колективі авторів грає Р. Ханна, у листі кілька разів потопталися по „Азову” як нібито осередку націоналізму в Україні.

Зрозуміло, що послання листа підхопили росіяни та українські писакі сумнівної орієнтованості.

„Газета по-українськи”

Роман Кулик – офіцер Збройних сил України, співзасновник освітнього проекту „Експертний корпус”, Київ.

ТОЧКА ЗОРУ

Ніхто з „учорашніх” не засуджений. Чого чекають?

Петро Олещук

Минуло чотири роки сумновідомим подіям в Одесі. Як на мене, найголовніший та найочевидніший наслідок – посилення спекуляцій та відсутність до цього часу зрозумілої офіційної версії одеських подій, яка би могла виключити хоча б частково підстави для цих спекуляцій.

Наприклад, можна згадати черговий фільм ізраїльських авторів, які раніше просували тему „грузинських снайперів” на Майдані, а тепер звинувачують речника Верховної Ради Андрія Парубія та інших відомих українських політиків.

Як на мене, українська держава має на поширення дезінформації якось реагувати. Хочуть адвокати „беркутівців” або „грузинських снайперів” допитати у суді з допомогою технічних засобів? Ну то треба допитати, це б допомогло хоча б встановити, ким реально є ці люди, і чи мали вони бодай якийсь стосунок до Майдану. Зрештою, встановити це не так складно. Потім, спираючись на цю інформацію, здійснити офіційне спростування.

Чому наші правоохоронці не хочуть все це

спростовувати – загадка. Мабуть, це питання рівня професіоналізму, що проявився у повній мірі під час усіх резонансних справ – від справи вбивств на Майдані і до державної зради Віктора Януковича, де адвокати останнього насміхалися з молодих прокурорів.

Тим часом втікач до Росії Микола Азаров обіцяє повернутися до Києва. Можна іронізувати, але не забувайте, що хоча у нас і було запроваджено „заочне засудження”, ніхто з соратників Віктора Януковича так і не був засуджений. Як і сам В. Янукович, що до цього часу не має жодного вироку. Навіть з згаданої вище „держзради”, де, згідно з першими заявами Генеральної прокуратури, наче і доводити нічого не треба, наче все і так зрозуміло. Але суд тягнеться, а вироку не видно.

Чого чекають правоохоронці? Дотягнути до виборів? Дотягнути до повернення старих облич? Показати їм таким чином власну льояльність?

„Газета по-українськи”

Петро Олещук – політолог, Київ.

„Ні!” виборам за законом Януковича

Іван Капсамун

17 травня розпочнеться Всеукраїнська акція на підтримку виборчої реформи. На дій депутати Верховної Ради вимагатимуть ухвалення законопроекту Виборчого кодексу ч. 3112-1. Його суть полягає в тому, що скасовується мажоритарна система, запроваджуються відкриті списки, зменшується виборчий прохідний бар'єр і обмежується телекляма, з допомогою якої традиційно через олігархічні медіа кандидати перемагають на виборах.

„Проведення нових виборів у парламенті за старими законами Віктора Януковича — це буде особиста відповідальність Президента Порошенка, — говорить народний депутат Світлана Залішук. — І таким способом він, по суті, сприяє тому, що відбувається „януковичізація” наступних парламентських виборів. Тому що цей закон створює корупційні основи проведення виборчих перегонів”.

„17 жовтня минулого року вже відбувалася акція за велику політичну реформу, однією з вимог якої була зміна виборчого законодавства, скасування виборчого закону Януковича. Наслідком цієї акції стало ухвалення Виборчого кодексу в першому читанні — сталося диво і він дістав 226 голосів. Але, на жаль, з того часу практично ніякого розвитку в цій реформі не відбулося, бо до Виборчого кодексу було подано понад 4,000 поправок, а робо-

ча група змогла перевірити лише кілька сотень. Тема виборчої реформи заговорюється, навмисне ускладнюється поправками, а час минає. А коли до нових виборів до парламенту залишиться менше року, то міняти систему вже не можна буде. Тому ми вирішили знову спонукати Верховну Раду і президента виконувати обіцяне — скасувати корупційну виборчу систему, яка була ухвалена в 2011 році в інтересах Януковича, і перейти до системи з відкритими регіональними списками”, — розповідає координатор Громадського руху „ЧЕСНО” Микола Виговський.

Ухвалений в першому читанні Виборчий кодекс передбачає, що партії висуватимуть списки в 27 регіонах. Виборець голосує за партію і, за бажанням, — за кандидата в списку. Політична сила проходить до парламенту, якщо дістає 4 відс. загальної кількості голосів.

Депутатів сільських, селищних, районних і рад невеликих міст пропонують обирати за мажоритарною системою. Кандидати в депутати обласних і міських рад великих міст ітимуть за відкритими списками, подібно до виборів до Верховної Ради. Посадників міст обиратимуть у два тури.

„День”

Іван Капсамун – редактор всеукраїнської громадсько-політичної газети „День”, Київ.

СКУ запускає базу даних про Україну

ТОРОНТО. – Світовий Конгрес Українців (СКУ) запустив базу даних аналітики, яка збирає академічні та політичні дослідження з Європи, Північної Америки та інших частин світу, а також офіційні документи про Україну міжнародних організацій, зокрема ООН, Організації безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ), Ради Європи, НАТО та Євросоюзу.

Цю базу даних підготувало та буде постійно поновлювати Представництво СКУ зі зв'язків з міжнародними організаціями в Брюсселі, яке доклало всіх зусиль, щоб зробити її зручною та ефективною. База даних аналітики призначена для політиків, дослідників, експертів, журналістів, студентів та всіх, хто цікавиться якісною аналітикою та міжнародним поглядом на Україну.

База даних містить посилання на книги, публікації, короткі інформаційні матеріали, наукові праці та інші джерела, пов'язані

з нинішньою ситуацією, процесом реформ в Україні та її європейською і євроатлантичною інтеграцією, а також з російською агресією та дезінформацією і двосторонніми відносинами України з державами Східного партнерства та іншими країнами.

Вона пропонує можливості широкого пошуку, сортування та фільтрування за датою публікації, автором, заголовком, ключовими словами, видавництвом та установою, типом роботи та мовою.

СКУ сподівається, що ця база даних буде сприяти інформуванню міжнародного співтовариства про перетворення України на європейську, реформовану та сучасну державу.

З базою даних можна ознайомитись на інтернет-сторінці СКУ: www.ukrainianworldcongress.org.

СКУ

Закінчився конкурс „Євробачення-2018“

ЛІСБОНА. – 12 травня закінчився пісенний конкурс „Євробачення-2018“, Переможницею стала представниця Ізраїля Нетта Барзілай з піснею „Той“.

Нагороду їй вручав минулорічний тріумфатор з Португалії Сальвадор Собрал. Срібло „Євробачення-2018“ отримала Елені Фурейра з

Кіпру, яку вважали фавориткою фіналу. На третьому місці Сесар Семпсон з Австрії.

Представник України Melovin – на 17-му місці. Причому його значно краще оцінили глядачі, ніж національні журі. Українець виступав першим з піснею „Under The Ladder“.

BBC

Переможниця – представниця Ізраїля Нетта Барзілай. (Фото: Вікіпедія)

Atlantic Council...

(Закінчення зі стор. 1)

кого кібервтогнення Кремля і його інформаційної війни. Так само ніхто не заперечить, що у Франції Москва не просто з допомогою дезінформації намагалася погіршити результати небажаного кандидата Еммануеля Макрона, а й фінансувала кампанію Марін Ле Пен.

У 2018 році Велика Британія була шокована новинами про те, що хемічна речовина військового призначення була використана у Солсбері як інструмент вбивства. Окрім безпосередніх жертв, постраждали британські правоохоронці. І не було жодних сумнівів, що ця отрута походить з лабораторії у центральній Росії. Саме тому реакція Британії і її друзів була така швидка і жорстка. Сотні російських дипломатів були видворені з різних західних демократичних країн.

„Через 10 років після зустрічі в Букарешті я не можу утриматися від обмірковування низки версій в дусі „а що якби“. Перша з них про те, яким би був 2018 рік, якби НАТО дало Україні і Грузії в 2008 році дорожню карту. Вірогідно, ці дві країни існували б як процвітаючі члени євроатлантичної спільноти з повним контролем над своїми визнаними кордонами. Чорне море було б більше схоже на „озеро НАТО“, узбережжя якого займали б п'ять членів альян-

су чи кандидатів, ніж на мілітаризоване „російське озеро“. А Сирія була б вільною від Башара аль-Асада та „Ісламської держави“ країною“, – вважає В. Зарицький.

Він додає, що друге його міркування стосується того, наскільки іншим могло б бути наступне десятиліття, якби альтернативний 2018 рік був реальністю. Молдова і нещодавно пожвавлена Вірменія (а може й Азербайджан з Білоруссю) змогли б приєднатися до євроатлантичної сім'ї. Туреччина, Ізраїль, Йорданія, Сирія, Ірак і реформована Савдійська Арабія змогли б закріпити демократичні сили на Близькому Сході. А Європа могла б сказати, що вона „цілісна, вільна, благополучна і мирна“.

І третє міркування – про те, яким кошмарним може бути 2028 рік, якщо НАТО продовжить свою помилкову траєкторію, розпочату в 2008 році. Низка пострадянських країн можуть скотитися назад у „м'яку версію СРСР“. Європа може поділитися і погрузнути у старих територіальних суперечках. А Чорне море може стати стартовим майданчиком для нескінченних російських авантур на Близькому Сході, в Центральній Азії і Східному Середземномор'ї.

„Після тривалих медитацій, я можу додати лише одне слово до легковажної оцінки, яку зробив 10 років тому: це було справді доленосне рішення!“, написав В. Зарицький.

„Дзеркало тижня“

АМЕРИКА І СВІТ

■ Повернулися звільнені американці

ВАШІНГТОН. — Пентагон повідомив 13 травня, що три американці, звільнені Північною Кореєю, залишили шпиталь і возз'єдналися зі своїми родинами. Представник Пентагону сказав, що вони є „вдячні, в доброму настрої і дають собі раду“. Північна Корея звільнила їх 9 травня, коли Державний секретар США Майк Помпео був у Пхеньяні для переговорів щодо зустрічі Президента США Дональда Трампа і диктатора Північної Кореї Кім Чен Ина. Д. Трамп з дружиною привітав звільнених американців як героїв, коли вони прибули до США 10 травня. Відтак їх забрали до Національного військового медичного центру ім. Волтера Ріда. („Associated Press“)

■ Родина смертників бомбувала церкви

СУРАБАЯ, Індонезія. — Шестеро смертників – батьки і їхніх четверо дітей – збомбували три християнські церкви 13 квітня в Сурабаї, другому найбільшому місті країни. Внаслідок цих атак загинуло семеро осіб, а понад 40 було поранено. Поліція сказала, що родина була серед 500 індонезійців, котрі повернулися з Сирії і могли бути пов'язані з терористичною організацією „Ісламська держава“. Індонезія має 261 млн. населення і є найбільшою мусульманською країною у світі. Впродовж останніх двох десятиліть в країні проявляється ісламський тероризм проти християн. Це були найгірші атаки на церкви від 2000 року, коли в день перед Різдвом вбито 15 осіб, а поранено 100. („The Washington Post“)

■ Чоловік признався у крадіжці з музею

КІЙ-ВЕСТ, Флориди. — 41-літній Річард Джансон з Каліфорнії признався 27 квітня у Федеральному окружному суді в Кій-Весті, що він вкрав золотий зливоч вартістю 550 тис. дол. з музею в Кій-Весті в 2010 році. Він признався до вини з надією отримати легший присуд й також погодився співпрацювати з прокуратором для спіймання свого співзмовника Джареда Голдмена. Дату присуду ще не встановлено. Вкрадений зливоч ніколи не віднайшли. Оригінально він був на еспанському кораблі „Санта Маргаріта“, який потонув під час гурагану коло Кій-Весту 1622 року. Зливоч знайдено під час розшуків уламків судна в 1980 році і виставлено в музею впродовж 20 літ. („Miami Herald“)

■ Виявлено застій в школах США

ВАШІНГТОН. — Департамент освіти США оприлюднив 10 квітня висліди аналізу „Свідчення нації“ – це є дослід, які що два роки видає Національне оцінювання освітнього поступу (NAEP). NAEP перевіряє рівень знання учнів по всій країні. Це є єдина постійна національна оцінка американських студентів. Департамент освіти показав статистику, що учні четвертої класи не поправили свій рівень читання від 1990 року, хоч річний кошт навчання відтоді зріс від 8,400 дол. до 12 тис. дол. на учня. Секретар освіти Бетсі ДеВос сказала, що це свідчить про застій в умінні учнів, і що „це не є щось, на що ми зможемо просто витратити більше грошей або встановити більше регламентів“. Згідно з аналізом Департаменту освіти ні зменшення, ні збільшення видатків на освіту не мало поважного впливу на оцінки NAEP. Оцінки вказують, що тільки 40 відс. учнів четвертої класи в публічних школах опанували математику, а тільки 35 відс. навчилися читати. Серед учнів восьмої класи публічних шкіл тільки 33 відс. виявили знання математики, тільки 35 відс. продемонстрували майстерність у читанні. („The Washington Times“)

■ Відкрили Кримський міст

КЕРЧ. – 15 травня Президент Росії Володимир Путін відкрив міст через Керченську протоку, який з'єднав анексований Кримський півострів із Краснодарським краєм Росії. Попри попередження науковців про геологічні загрози спорудження такого об'єкта, всупереч протестам України про загрозу екології й судноплавству в тому регіоні і про порушення міжнародного морського права, Росія впродовж кількох років не припиняла будівництво і оголосила про відкриття руху на мості для автотранспорту, а у 2019 році обіцяє пустити вантажівки й потяги. (BBC)

Українців в Росії роблять ворогами

В Росії за офіційними даними перепису проживає 2 млн. українців, насправді близько 10 млн. осіб, що робить їх третьою за величиною етнічною групою після росіян і татар. Життя українців Росії значно активізувалося після розпаду Радянського Союзу. Майже в усіх регіонах були створені українські культурно-національні організації, які входили в Об'єднання українців Росії. Редакція тижневика „Свобода“ звернулася до них з пропозицією встановити постійні інформаційні зв'язки, на яку негайно і охоче відгукнулися громади у Татарстані, на Камчатці, Кольському півострові, в Хабаровську і Владивостоці, Санкт-Петербурзі й інших містах, звідки надходили вістки про численні громадські події.

Проте на початку XXI ст. діяльність українських громад підпала під пильну контролю російської влади й силових структур. Внаслідок гоніннь російської влади та численні судові процеси центральне об'єднання було закрито в 2010 році. Спроби зареєструвати нову всеросійську організацію, яка б об'єднувала українські організації з різних куточків Росії, не мали успіху. Верховний суд Росії заборонив Федеральну національно-культурну автономію „Українці Росії“. Зупинено діяльність Українського освітнього центру в Москві, зачине-но в столиці Бібліотеку української літератури, директора книгозбірні Наталію Шаріну засуджено.

Українська молодь спробувала рятувати українське культурне життя. У 2011 році в Москві був проведений перший з'їзд Українського молодіжного форуму Росії, який мав об'єднати якомога більше молодих українців. Але після початку агресії Росії проти України діяльність молодіжного форуму була припинена. Були проведені й досі тривають численні судові судилища проти окремих українців, громадян і гостей Росії.

Державна російська пропаганда через своє телебачення насадила на побутовому рівні в Росії вороже ставлення до українців. Небажаним у Росії є не лише слово (на вулиці небезпечно вживати українську мову), але українські видання, утисків зазнає українська освіта.

Віце-прем'єр-міністр України В'ячеслав Кириленко на відкритті VI Всесвітнього форуму українців у 2016 році заявив, що Російська Федерація проводить політику денационалізації українців, які перебувають на її території. „Питання підтримки українців в Росії є дуже важливим. Кремль хоче змусити українців бути ворогами свого народу і забути про своє коріння. Але ніхто з тих, хто відчуває себе українцем в Росії, не засуджує Україну і не відрікається від неї“, – сказав В. Кириленко.

Водночас треба визнати, що антиукраїнська діяльність влади Росії ускладнила безпосередні контакти Світового Конгресу Українців та Української Всесвітньої Координаційної Ради в Києві з українськими громадськими організаціями, які ще животіють в Росії на рівні аматорської артистичної діяльності. Недостатньо подавати заяви з протестами проти переслідувань. Уряд України теж обмежив допомогу, бо, мовляв, триває війна. Треба й надалі усіма доступними каналами подавати практичну допомогу організаціям, які в Росії об'єднують українців для задоволення й захисту їхніх національно-культурних, мовних, освітніх, творчих, соціальних, економічних, вікових та інших спільних інтересів. У ворожій країні наші брати-українці опинилися у загрозовому становищі. Простягніть до них руку підтримки і допомоги!

ІСТОРІЯ

Світлини в сімейних альбомах

Левко Хмельковський

Дослідники історії найчастіше досліджують минуле у архівах держави чи її різних інституцій, хоча джерелом інформації про давнє життя можуть бути сімейні архіви, листи, альбоми з фотографіями.

В „Українському селі“ у Сомерсеті, Нью-Джерсі, живе вже немолода, як й інші мешканці поселення, Віра Леґедза, якій випало мати зустрічі з багатьма цікавими особами. Саме у її альбомі я побачив світлинку з її дівочих літ, на якій її сфотографували у Монреалі на товариській зустрічі з героєм Першої світової війни, кавалером Хреста Вікторії, єдиним українцем, удостоєним цієї найвищої відзнаки Великобританії

Пилипом Коновалом. У розмові він розповів В. Леґедзі про свої численні поранення і сказав, що у його тілі війна залишила багато заліза.

Великий фотоархів має відома мисткиня Катерина Кричевська з Мавнтен-В'ю в Каліфорнії. У 1954 році, в Торонто, на з'їзді політемігрантів її сфотографували з поетом Василем Баркою, письменником Уласом Самчуком, істориком і публіцистом Марком Антоновичем. Збереглася у неї світлина 1956 року Якова Гніздовського, у майстерні якого К. Кричевська працювала певний час і сфотографувала мистця.

Варто читачам „Свободи“ придивитися до своїх світлин, щоб зберегти найцікавіші для нащадків.

Пилип Коновал і Віра Леґедза.

Василь Барка і Катерина Кричевська.

Яків Гніздовський в своїй майстерні. (Фото: Катерина Кричевська)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Український Червоний Хрест під час Другої світової війни

У статті Марії Срібної поміщеної у „Свободі“ 13 квітня під заголовком „Товариству Червоного Хреста України виповнюється 100 років“, є серйозний недогляд. А саме відсутня навіть побічна згадка про Український Червоний Хрест (УЧХ), заснований у Львові під кінець червня 1941 року (без згоди німецького окупанта) та про поширення діяльності УЧХ на усі терени України з просуванням фронту на схід.

Існування УЧХ було одним із чільних проявів самозбереження та

самовизначення українського народу під час Другої світової війни та виявом його культури.

У ті жорстокі часи сотні тисяч людей в Україні завдячували своє життя працівникам УЧХ, багато з яких заплатили своїм життям за їхню благодійність. Так, перший голова УЧХ д-р Леонід Курчаба був заарештований та закатований гестапо вже у серпні 1941 року.

У жовтні того ж року головою УЧХ став д-р Тома Воробець і опинився під настирливими вимогами гештапо закрити УЧХ та погро-

зами, що його чекає доля д-ра Л. Курчаби. Відважна оборона Українського Центрального Комітету у Кракові та кілька прихильних німецьких лікарів врятували його життя, як і те що гестапо усвідомлювало що про УЧХ знали у Центральному Комітеті Міжнародного Червоного Хреста у Женеві.

Голова УЧХ д-р Т. Воробець тримав постійні зв'язки і допомагав ліками й іншими засобами юдейським лікарям у львівському гетто, багато з яких зберегли своє життя переходом до УЧХ при УПА.

Від березня 1942 року до 1943 року довелося приховувати діяльність УЧХ під назвою „Крайова комісія допомоги полоненим“. Посилена німецька ліквідація станиць УЧХ йшла із сходу на захід, так що чинними залишилися лише частини УЧХ при УПА.

УЧХ був відновлений в Мюнхені 1 червня 1945 року й під іншими назвами існував до 2006 року. Але це вже дальша історія.

Роман Воробець,
Александрія, Вірджинія

Про ворота на малюнку Абрагама ван Вестерфельда

Багато дослідників, археологів та архітекторів, цікавилися малюнками Києва 1651 року. На жаль, ще не відомо які споруди Стародавнього Києва зображені на деяких малюнках. У Києві були кам'яні оборонні стіни, які розташовувалися на валах. На мою думку, кілька малюнків зображають міські ворота. Про Золоті Ворота нам багато чого відомо, тільки, на мій погляд, ворота фланкувались оборонними баштами. Зокрема на малюнку надвірного художника литовського гетьмана Януша Радзивілла, автора низки зарисовок архітектурних об'єктів Києва першої половини XVII ст. Абрагама ван Вестерфельда видно віцілілу станом на 1651 рік шести-поверхову башту, що фланкує Золоті ворота.

Були й інші ворота Давнього Києва. Зокрема Дитинець мав теж кам'яні стіни, що розміщувались на валах. Така система будівництва застосовувалась і в Західній Європі, зокрема у Великій Британії.

Рівноапостольний князь Володимир орієнтувався на Константинополь. Тому головні воро-

та Київського Дитинця, за нашою гадкою, називались не Софіївські, а Царгородські. Згідно з топографією Стародавнього Києва в Дитинці існували ще одні ворота, споруджені ймовірно Ярославом Мудрим. Ці ворота були на території сучасної Михайлівської площі і вели на Поділ, а також до Михайлівського монастиря.

Відомо, що в Константинополі були Золоті, Срібні та інші ворота.

Якщо в Києві існують Золоті ворота, то чому не мали існувати Срібні Ворота, або Михайлівські, які і вели на Поділ?

Серед нерозпізнаних малюнків А. ван Вестерфельда, на мою думку, зображені саме такі ворота.

Олександр Толпигін,
Нью-Йорк

Малюнок Абрагама ван Вестерфельда.

„Критика“ стала кольоровою

Хочемо з радістю повідомити, що, починаючи з 1-2 числа 2018 року друкована версія часопису „Критика“ стала повністю кольоровою. Усі ілюстрації до статей та обкладинки рецензованих книжок можна розглядати у чудовій поліграфічній якості.

Ілюстративний ряд у часописі „Критика“ від самого початку віді-

грав велику роль – можна згадати карикатури Миколи Кумановського й Володимира Костирка, які вже стали клясиною, а колись були створені спеціально для „Критики“. Ілюстрації у теперішній „Критиці“ – це переважно клясичний і сучасний живопис, що тематично перетинається зі змістом статей.

Перехід на колір був давнім намі-

ром команди „Критики“, адже велика частина матеріалів часопису – це огляди актуальних книжкових видань, а що може бути кращим доповненням до хорошого тексту, ніж якісна ілюстрація? Тим більше, що передплатники онлайн-доступу вже давно насолоджуються кольором.

Із 2014 року часопис приходить до читачів у новому зручному форматі. „Критика“ в кольорі – це ще один крок назустріч нашим шанувальникам. Ми продовжуємо онов-

люватися і сподіваємося на подальшу підтримку читачів, оскільки саме завдяки їм ми можемо залишатися інтелектуальним виданням, незалежним від фінансових та ідейно-політичних угруповань будь-якого штибу. Поштова адреса редакції: „Критика“, а/с 255, 01001, Київ-1, Ukraine.

Юлія Бентя,
відповідальна редакторка
часопису „Критика“,
Київ.

Кого ж почує...

(Закінчення зі стор. 1)

бувалися у квітні, то в друге коло вийшли б Юлія Тимошенко („Батьківщина“) – з 14.2 відс. підтримки, і Анатолій Гриценко („Громадянська позиція“) – з 10.9 відс. П. Порошенку у друге коло не потрапив би.

Подібні результати травневого опитування: ті громадяни, котрі вже визначилися зі своїм вибором, за Ю. Тимошенко віддали б 16.1 відс., голосів, за А. Гриценка 12.7 відс., за Олега Ляшка – 12.2 відс., за П. Порошенка – 12.1 відс. Далі йде низка можливих кандидатів з рівнем підтримки від 10 відс. до нуля.

Наскільки ці опитування відовідають реальності? Адже українська політика чим далі, тим очевидніше зводиться навіть не до змагання, а до нечесної, брутальної і брехливої гри за владу, бо влада – надійний шлях до особистого збагачення. Про сильну і заможну українську державу як надійну гарантію виживання нашої нації ніхто насправді не дбає, крім нічого не вартих словес-

них запевнень.

П. Порошенко серед нинішніх українських політиків, можливо, найрозумніша і найдосвідченіша людина. Саме з розумного розрахунку, швидше за все, походить його український патріотизм, і саме розумовий розрахунок позбавляє цей похвальний патріотизм внутрішньої сили і волі. Як розумний і реалістичний мислитель політик, П. Порошенко збагнув історичну справедливість українства, переконався в його незнищенності, глибині і все більшій масовості, і саме тому прийняв це як свій політичний курс.

Але тяжка і, як бачиться, непереборна проблема тут – в особистій психології, сформованій у морально потворній совєтській часі, коли люди відучилися поєднувати в нерозривну цілість слово і діло.

От нині П. Порошенко з усіх сил і намагається вдавати з себе захисника українства, а в цей самий час в українській державі активно і безборонно діють її закляті шкідники. Свіжий приклад: київський телеканал „Інтер“ напередодні „Дня вели-

кої перемоги“ показав концерт в дусі кремлівської пропаганди, відверто зневаживши Україну і її багатовікову національно-визвольну боротьбу.

А що діється на інших телеканалх, власниками яких є байдужі до долі України олігархи, – „ЗіК“, „112.ua“, „News.One“, „1+1“ та інші? Щодня з їхніх етерів летить ледь прикрити демократичною риторикою антиукраїнська отрута, наплюють того ж П. Порошенка такі вовки в овечих шкурах, як Вадим Новинський, Вадим Рабинович, Євген Мураєв, Євген Балицький, Сергій Львовичкін, вже не кажемо про Віктора Медведчука, цю кремлівську міну уповільненої дії в Україні.

Користуючись нерішучим, напівпоказним українським патріотизмом П. Порошенка, за чотири роки президентства якого не впав жоден волосок з голови кривавих ворогів Революції Гідності, з голови високопоставлених злодіїв, ця зграя „вчорашніх“ голосно кричить, що несе мир на Донбас, лише мовчить, що умовою цього миру мусить бути капітуляція української держави

перед путінською Росією.

За цих обставин мало хто з українців вірить і в соціологію, бо вона, як це було у попередні роки, стає заручником боротьби за владу. Та один показник опитувань все ж досить промовистий: відсотки підтримки, що її мають можливі кандидати на пост президента, дуже мало різняться між собою, а це свідчить, що Україна ще не народила безпечного, безсумнівного провідника, мова якого зрушить суспільство з непевності і виведе на дорогу нездоланного політичного, економічного і духовного розвитку.

Має прийти та людська і політична якість, історичним призначенням якої буде переможне відродження української держави – всупереч непогамованому московському неолібералізму.

„Від намагань повного знищення України сучасна Росія не відмовиться, – справедливо остерігає справді мудрий київський політичний експерт Костянтин Матвієнко, – тому нам, українцям, залишається воювати і вистояти, як у Другу світову війну“.

ІСТОРИЧНА ДРАМА ПРАВОСЛАВ'Я

2. Росія проти Константинополя

Александрос Массаветас

Битва за Україну

Особливо гострих форм набрало протистояння Москви та Константинополя в Україні, де в жорсткій сутичці зішлись ті, хто прагне бути під владою Москви, та їхні опоненти, що хочуть потрапити під юрисдикцію Константинополя. Ситуація в Україні є унікальною для всього православного світу, адже її Церква поділена на три зони впливу.

УПЦ Московського Патріархату і далі є панівною силою в політичному полі країни. Вона єдина визнається іншими Православними Церквами та володіє найбільшими майновими ресурсами. Столиця України — серце Київської Руси, де 988 року відбулося хрещення слов'ян, тож Російська Церква вважає Україну невід'ємною частиною російського православ'я.

1992 року утворюється Українська Автокефальна Церква та УПЦ Київського Патріархату, щоб послабити вплив Москви. Ці кроки не набули досі визнання рештою Православних Церков, хоча створення єдиної помісної Церкви вже тривалий час належить до пріоритетів українського уряду. Вселенський трон розглядає можливість надання автокефалії Українській Церкві, попри постійні погрози з боку Москви про „зворотні санкції“.

Після анексії Криму та початку війни на сході країни суттєве погіршення зв'язків між Україною та Росією відбивається й у церковній сфері. Патріарх Кирило проголосив, що війна в Україні є „священною війною проти схизматиків“, якими він вважає вірян Київського Патріархату. Ситуація ускладнюється також через існування Української Автокефальної Православної Церкви, яка вважає, що лише вона торує „національний шлях“ в українському православ'ї.

Свіжа статистика засвідчує такий розподіл вірян: 17.5 відс. належать до УПЦ КП, 10.5 відс. — до УПЦ МП і 1.2 відс. — до УАПЦ. Утім, більшість українців називають себе просто православними християнами або вважають, що релігійна належність не є головною для їхньої ідентичності.

Ретроградна ідеологія Російської Церкви та її зв'язок з державою

Хоча боротьба за права та повноваження є центральним приводом для протистояння між Москвою та Константинополем, є й інші причини розходження, що випливають з величезних відмінностей у менталітеті, зокрема в тому факті, що Російська Церква здавна добровільно погодилася стати інструментом держави для досягнення певних геополітичних цілей.

Микола Митрохін, дослідник з Бременського університету та спеціаліст з питань Російської Церкви, наголошує на тому, що ця Церква повністю контролюється державою та спецслужбами, „тож віддзеркалює психологію самої держави“. „Це психологія синдрому оточеної фортеці. Десятиліттями російська еліта плекає в собі ідеологію шовінізму та ізоляціонізму, що нагадує явище МакКартізму в Сполучених Штатах: гіперболізацію страху перед зовнішніми загрозами“, — сказав учений у своєму інтерв'ю для грецького видання „Inside Story“.

Згідно з М. Митрохіним, метою Російської Церкви є контроль за всім православним світом. Як приклад таких намірів він подає факти фінансування Москвою Антиохійського та Єрусалимського патріархатів у розмірі сотень тисяч євро. Паралельно відбуваються спроби збільшити кількість російських монахів на Афоні, що також потребує чималих витрат.

„Однак, плянам Росії завадить присутність українського чернецтва в обителі, а також вчасне реагування з боку Вселенського Патріархату та грецьких спецслужб“, — зазначає дослідник.

Монастир св. Пантелеймона на Афоні

„У Санкт-Петербурзі було засновано товариство „Друзі Афону“. Його члени переважно є приятелями Володимира Путіна та колишніми працівниками КГБ, що нині стали олігархами та високопосадовцями. Відвідати Афон вважає для себе справою честі кожен російський високопосадовець. Сам В. Путін навідався до Святої Гори в супроводі Патріарха Кирила, і семантика цієї події є досить промовис-

тою“, — підсумовує М. Митрохін.

На думку дослідника, російські спецслужби за допомогою щедрих дарунків намагаються спрямувати афонські монастирі, наприклад Ватопед, у якого непрості взаємини як з Константинополем, так і з грецькою державою, в обійми Москви.

Якщо за радянських часів Російська Церква сиділа на гачку в КГБ, то в пострадянський період контроль над нею опинився в руках радикальних груп, що обстоюють найгіршу версію шовінізму та поширюють настрої фанатичного мракобісся. Російська Церква викорінює навіть натяки на екуменізм, тобто можливість наближення та спілкування з іншими християнськими конфесіями, вважає ерессю католицизм та вішає цей ярлик на будь-яку спробу діалогу з католицьким світом. У суспільних питаннях погляди представників РПЦ нічим не відрізняються від середньовічних упереджень. Патріарх Кирило заявив, що фемінізм наражає на смертельну небезпеку все російське суспільство, а визнання одностатевих шлюбів ототожнив з нацизмом.

Кілька років перед тим сумнозвісний тодішній голова Департаменту зв'язків Російської Церкви з громадськістю Всеволод Чаплін заявив, що православні не повинні молитися разом з членами інших конфесій. За кожної нагоди він у категоричній формі висловлював власне переконання, що віра не є особистою справою кожного вірянина й що Церква має посідати центральне місце в суспільному житті.

Ліберальна демократія, на думку В. Чапліна, і породжувана нею всюдозволеність, що плекає особисті свободи й плюралізм, є чужими духу російських традицій та меті, яку ставить перед собою православ'я. Також цей діяч засуджував сучасну моду, мотивуючи кількість згвалтувань відвертістю жіночого вбрання, та закликав вести національний кодекс вбирання. Тих, хто виїжджає на Захід, В. Чаплін називав зрадниками і вважав прийнятним застосовувати до таких „зрадників“ найвищу кару.

Останнім часом і в Греції деякі єрархи викликали хвилю обурення та осуду своїми радикальними висловлюваннями, які, зокрема, переступають межу закону (йдеться про заяви Митрополита Амвросія Калаврітського проти гомосексуалістів, за які його було притягнуто до суду). Утім, різниця між Церквами в грецькомовному та російськомовному світах, на думку багатьох, полягає в тому, що в першому такі погляди не є нормою та не відображають офіційної позиції Церкви, тоді як у другому все навпаки.

„Росія, на відміну від Греції, міститься на периферії Європи. Хоча велика частина населення країни є міським, саме суспільство вкрай консервативне порівняно з грецьким“, — пояснює М. Митрохін. Він вважає, що більшість простих священиків та єпископів є носіями радикальних поглядів та не виключають застосування насильства як засобу досягнення національної мети. „Саме тому вони підтримують парамілітарні й націоналістичні організації, які рекрутують бойовиків для відіслання до України або займаються військовим вишколом громадян через параноїдальну небезпеку нової світової війни“.

Вселенський Патріархат — цілком інша модель, обернена до політичної культури Заходу. У своїх виступах Патріарх Варфоломій часто посиляється на особисті свободи та значення діалогу, потребу примирення та всепрощення. Він підтримує близькі й теплі зв'язки з Ватиканом, іншими християнськими конфесіями та провідниками інших релігій. Вселенський Патріархат відданий ідеї екуменізму, сприймає позитивно ініціативи щодо міжрелігійного діалогу, і це не є випадковістю. Такі позиції продиктовані досвідом існування Патріархату в неправославній країні, а також потребою підтримки Церквами Заходу.

Роля Вселенського Патріархату як інституції, що лежить на європейській орбіті та поділяє цінності Європи, є провідною в тому, що багато Церков прагнуть розірвати зв'язки з Москвою та потрапити під його юрисдикцію. Якщо російське православ'я вони сприймають як шовіністичне, ксенофобське та реакційне, то вселенський трон постає як виразник осучасненого варіанту православ'я, звільненого від націоналістичних забобів, відданого ідеалам демократії та екуменізму.

Отже, розрив з Москвою і приставання до Константинополя для згаданих суспільств означає емансипацію, звільнення від шовіністичного тиску та наближення до Заходу.

Брудна атака на Патріарха Варфоломія

Протистояння Москви та Константинополя може завдати великої шкоди як образу православного світу, так і Вселенському Патріархатові як інституції. Це було продемонстровано в найгіршому вигляді у двох подіях 2016 року. Першою була відмова Москви взяти участь у Священному Синоді всіх православних Церков на Криті в червні того року. Над організацією такого зібрання вселенський престол працював 99 років. Серед тем до обговорення були зазначені спілкування православ'я з іншими релігіями, ставлення до нових технологій, явище глобалізації, проблеми з довкіллям. Російська Церква вимагала не проводити зібрання в Стамбулі через напружені зв'язки з турецьким урядом після збиття над Сирією російського винищувача, тож місцем проведення було обрано Крит. Пізніше російська сторона висунула вимогу ухвалювати рішення лише за умови односторонньої підтримки, а не більшістю голосів, хоча це суперечить церковній традиції, а потім загалом відмовилася брати участь у зібранні.

Причиною бойкоту зібрання Російською Церквою, з одного боку, є боротьба за сфери впливу, особливо в Україні, а з другого — фанатичне бажання утриматися від екуменічного діалогу, особливо з Римо-Католицькою Церквою. Щоправда, несприйняття екуменічних ідей стало вирішальним чинником й у відмові від участі Грузинської Церкви.

Попри серйозні суперечки з Російською Церквою та погані зв'язки між Грузією і Росією на державному рівні, Грузинська Церква негативно ставиться до екуменізму й суспільної емансипації, схожим чином сприймає католицизм як ересь, багато разів висловлювала занепокоєння тим, що інші православні Церкви виявляють надмірну гнучкість у питаннях розлучення та нерозважно піддаються на спокуси сучасного суспільства.

У самій Греції проголошення вселенським треном Синоду було сприйнято прихильниками юліанського календаря з шаленством, що межує з істерікою.

Болгарська Церква також відмовилася від участі, надалі цілковито підтримуючи будь-які дії Москви, попри те, що в країні деякі політики та інтелектуали засудили таку позицію.

Антиохійський Патріархат теж вирішив утриматися через тривалу суперечку за межі повноважень, які він вів з Єрусалимським Патріархатом, дійшовши аж до розриву зв'язків. Антиохія твердить, що Вселенський Патріархат обстоює позиції Єрусалиму, адже в ньому грецькі архиєреї й далі обіймають високі посади, на відміну від Антиохійського Патріархату, що перейшов під контроль арабів. Крім того, з початку сирійської війни Антиохійська Православна Церква потрапила в пряму залежність від Москви, яка взяла на себе її фінансування, тож постає як захисниця християн, що здебільшого підтримують режим Башар аль-Асада.

Відмова від участі чотирьох Церков торпедувала православний Синод, що вперше мав відбутися з 727 року, завдавши шкоди православ'ю в очах усього світу.

Операція російських спецслужб проти Патріарха Варфоломія

Не менше занепокоєння та шкоди завдала операція російських спецслужб, спрямована проти самого Варфоломія, яка відбулася через місяць після невдалої спроби повалення уряду Таїпа Реджена Ердогана 15 липня 2016 року. 3 червня у російсько-турецьких зв'язках намітився певний прогрес. Через місяць після путчу на веб-сторінці, близькій до кремлівських кіл, з'являються матеріали, підписані американським Послом Артуром Г'юзом, метою яких було очорнити Патріарха Варфоломія. Посол відразу ж спростував своє авторство в цьому сумнівному матеріалі, який був вилучений згаданою вище веб-сторінкою, але без надання відповідної заяви, що йдеться про продукт містифікації. За цей час брехню поширили багато російських веб-сторінок, а це проливає світло на те, що перебуває за лаштунками публікації. „Викидання“ в інформаційний простір статей, написаних живими, мертвими або вигаданими авторами, є звичайною практикою російських спецслужб.

„Український тиждень“

Переклад статті з грецького видання „Inside Story“ про ситуацію в сучасному православ'ї.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Концерт Великодньої музики був благодійним

Орися Олійник

ЕДМОНТОН, Альберта. – 20 квітня в Українській православній катедрі св. Івана відбувся концерт Великодньої музики, влаштований Українським Музичним Товариством Альберти (УМТА).

Концерт розпочала вступним словом голова УМТА Люба Бойко-Белл, котра привітала присутніх та заповіла, що збірка добровільних датків при вході призначена на

допомогу сиротинцям в Україні.

Слово також виголосив Владика Іларіон з Української Православної Церкви. Присутній був Владика Давид з Української Католицької Церкви.

Ведучою була Юлія Дитиняк, коментарі та вірші приготувала Галина Котович. Першим виступив збірний український православний хор (Катедра св. Івана, Собор св. Андрея, диригент Леся Чумер). Потім виступили хор парафії св.

Василія Великого (диригент Єлисавета Лісова-Андерсон), хор „Верховина“ при Спільці Української Молоді (диригент Орест Солтикевич), тріо „Земля“ (Наталя Онищук, Ірина Тарнавська, Ксеня Мариняк).

Вірш Романа Завадовича „Великодній привіт“ продеклямувала Анжела Бацик з Спільки Української Молоді (Едмонтон).

Ніколь Петрушак (Курси українознавства ім. Івана Франка) прочитала вірш Лесі Храпли-

вої „Писанка“. Після цього присутні слухали „Уривки з Єрусалимської утрени“, які виконав вокальний ансамбль „Аколада“ (диригент Галина Лазурко, солісти Саня Гараніс і Давид МекКюн). Співав хор парафії св. Юрія Переможця (диригент Ірина Тарнавська).

Концерт завершився спільним співом. Усі присутні з ентузіазмом заспівали „Христос Воскрес! Радість з неба ся являє!“. На благородні цілі зібрано 1,865 дол.

На сцені – збірний український православний хор.

Вокальний ансамбль „Аколада“. (Фото: Іван Гук)

ДОКУМЕНТАЛЬНІ ФІЛЬМИ В УКРАЇНІ

Створено фільм про події на Волині

РІВНЕ. – Побачив світ український документальний фільм у двох частинах про Волинську трагедію під назвою „Лукаве Ludobójstwo“. Це спроба історично правдивого, виваженого українського дослідження трагічних подій 1943 року на Волині. Фільм створено у двох частинах (<https://youtu.be/r7gvee5ImU0> та https://youtu.be/4hx-N_VGJrs).

На півночі сучасного Березнівського району Рівненської області протистояння двох імперських режимів, сталінського та гітлерівського, виявило свою особливу жорстокість та дволикість стосовно місцевого населення – заручника грабіжницьких інтересів чужинських режимів на споконвічній українській землі.

Бистричі, Немілля, Вілля – волин-

ські села, де і донині кожен клаптик землі є мовчазним свідком тих кривавих подій. За переконанням дослідників, представлена ними хронологія подій має відіграти важливу роль у подальшому дослідженні історії, відтворенні правдивої історії українсько-польських взаємин того часу.

Автори фільму намагались провести своє документальне дослідження без упередженості та фальші, надмірної політизації, яка присутня у нещирому висвітленні тих подій окремими заангажованими істориками, що ставили за мету звинувачення власне української сторони в усіх історичних бідах.

Сюжет фільму побудований на українських та польських джерелах, на документах з архівів НКВД, на свідченнях з літописів УПА і, що

найважливіше, на спогадах ще живих свідків тих подій.

Фільм ставить найголовніші запитання, на які у майбутньому треба дати чіткі та однозначні відповіді: які політичні пляни мали Берлін та Москва, а також провідники інших військово-політичних сил на Волині, стосовно долі краю в умовах війни, хто допомагав німецьким окупантам активно роздмухувати етнічну ворожнечу на Волині і з яких мотивів, хто насправді провокував етнічні чистки на місцях, та якими силами вони здійснювались, чи кількість жертв у 1942-1943 роках на Волині, яка озвучена польською стороною, має об'єктивні та ґрунтовні підтвердження, яку інформацію приховують від польського народу нещодавні скандальні

рішення Сейму?

Автори фільму закликають глядачів до аналізу та пошуку правди, якою б важкою та гіркою вона не була. Бо тільки об'єктивність і точність мають бути основою для написання правдивих сторінок історії взаємин двох сусідніх народів. Лишень тоді владні органи країн-сусідів матимуть право на встановлення меморіальних знаків та пам'ятників жертвам трагедії, як в Україні так і у Польщі. Задля досягнення цієї мети, потрібно відділити історичну правду від політики, перенести дослідження в наукову площину, давши можливість незаангажованим історикам з обох сторін спокійно опрацювати усі наявні свідчення, зробивши відповідні висновки.

Українське товариство охорони пам'яток історії та культури Рівненської області

Фільм розповів про звільнення Донбасу

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Міністерство інформаційної політики 25 квітня показало у „Укрінформі“ фільм „100 років звільнення Донбасу від російсько-більшовицьких загарбників“, який в Укрінформі презентувало. Автор фільму і режисер Тарас Підгірняк представив дивом збережені документальні кадри, які розповіли глядачеві про перший досвід деокупації захопленого Москвою Донбасу.

Наприкінці 1917 року російсько-більшовицькі війська пішли війною на Українську Народну Республіку. Мешканці Донбасу один з перших ударів прийняли на себе. Україна в обмін на постачання продовольства отримала військову допомогу від Німеччини, Австро-Угорщини,

Під час показу фільму в „Укрінформі“ (зліва): режисер Тарас Підгірняк, перший заступник Міністра інформаційної політики Еміне Джапарова, радник Міністра інформаційної політики Дмитро Ткаченко та директор Центрального державного кінофотофоноархіву України Владислав Берковський. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Туреччини та Болгарії. З підтримкою нових союзників українська армія перейшла в наступ і звільнила Лівобережну Україну, Крим і Донбас.

Документальний фільм розповів, як більшовик Федір Сергєєв (Артем) та його прибічники на сході України організували Донецько-Криворізьку радянську республіку. Такі ж радянські „республіки“ більшовики створили в Одесі і Криму. Вояки УНР вели запеклий бій з ворогом і 25 квітня опанували станцію Микитівку та Горлівку. 30 квітня запорожці вийшли до межі з Доном і припинили переслідування більшовиків.

Режисер фільму Дмитро Ткаченко повідомив, що стрічку розміщено на „YouTube“ з налаштуванням доступу для мешканців тимчасово окупованих територій. Також вже є домовленості про його трансляцію на кількох телеканалах.

На храмовому святі освятили ікони

Левко Хмельковський

ЯРДВІЛ, Нью-Джерзі. – 6 травня на храмовому святі Української Православної Церкви (УПЦ) св. Юрія Митрополит УПЦ США Антоній і Архієпископ Даниїл освятили ікони-фрески на теми Святого Письма, які створив іконописець Одісей Біфша з Греції.

Крім парафіян, на свято прибуло багато гостей, для яких св. Юрій є покровителем України, Львова і Пласту. У давні часи він був відомим полководцем у Римській імперії, але за християнські переконання його стратили. У Церквах східного обряду його вшановують 6 травня (день загибелі воїна) як великомученика за віру.

Ім'я святого вже 65 років носить церква у Ярдвілі. Історія храму почалася у 1953 році, коли ініціатор

Владика Антоній вручає митру о. Петрові Левкові. (Фото: Левко Хмельковський)

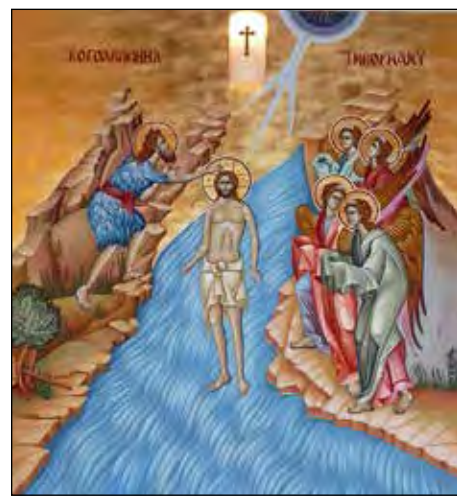

Митрополит Антоній і Архієпископ Даниїл з нагородженими парафіянами.

його заснування Григорій Сидорець отримав благословіння Патріярха Мстислава. У фонд будови тоді зібрали 310 дол. 3 січня 1954 року провели першу Службу Божу у тимчасовому приміщенні. Першим настоятелем був о. Микола Лящук. Згодом у парафії було понад 130 родин, які 1967 року купили фарму у Ярдвілі і почали будувати храм, освячений 1976 року.

Храмове свято почалося з урочистої зустрічі обох Владик, які очолили Службу Божу у співслужінні з священниками протоієреєм Петром Левком, о. Володимиром Яворським і студентами-семинаристами. На святі було вручено митру настоятелю парафії, протоієреєві о. П. Левкові. При врученні митри Владика Антоній відзначив сумлінну службу о. П. Левка і подякував йому за особистий вклад у розвиток парафії, Школи українознавства та українського православ'я у США.

Було нагороджено найбільш працюючих довголітніх парафіян. Владика Антоній вручив орден Рівноапостольної княгині Ольги голові сестрицтва Ользі Зелезнок-Ільченко. Орденом Рівноапостольного князя Володимира Великого наго-

Одісей Біфша. „Богоявлення“.

Одісей Біфша. „Різдво“.

роджений Василь Дерка. Грамоти отримали Віктор Плужник, Микола Фесенко, Леонід і Лідія Дідки, Мар'яна Бурне-Бондаренко, Неля Лебедів, Лідія Білак, Юлія Кулітон, Леся Дерка, Зіна Уман.

Проповідь виголосив Владика Даниїл, який також освятив нові ікони на стінах храму. Для розпису ікон парафія запросила відомого грецького майстра-іконописця О. Біфша, який впродовж тривалого часу створив ряд образів на євангельські теми.

Свято продовжили обідом у парафіяльній залі, де Владик Антонія і Даниїла зустрічали голова сестрицтва О. Зелезнок-Ільченко, її заступниця Марія Копан, добродійка Марія Левко, голова парафії Георгій Штандер та інші. Фінансовий директор Української Національної Федеральної Кредитової Спільноти з Нью-Йорку Зеновій Галькович вручив митрофорному протоієреєві П. Левкові грошовий дар на розвиток школи. На обіді були виголошені численні вітальні промови. Особливу подяку висловили Світлані Івасюк за смачні страви до обіду.

Фінансовий директор Кредитівки Зеновій Галькович вручає о. Петрові Левкові грошовий дар.

ЗАКЛИКАЄМО ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ (50+) та ДРУЗІВ!

ПРИЇДЖАЙТЕ НА СОЮЗІВКУ

WEALTH &
RETIREMENT
PLANNING

GOLF
& HIKING

WINE TASTING
& BINGO

WELLNESS
& NUTRITION

**Неділя, 10 червня –
п'ятниця, 15 червня**

Реєстрація в неділю, 10 червня 2018,
від 6-ої год. вечора на СОЮЗІВЦІ

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка зі сніданком до п'ятниці
з полуденком, бенкет, доповіді, розвагові програми та податки, і чайові.

\$499 від особи, якщо дві особи в кімнаті,

\$599 від особи, якщо одна особа в кімнаті,

лише Бенкет у четвер, 14 червня 2018 р., – \$75 від особи.

**ЗАМОВЛЯЙТЕ
КІМНАТИ
ВЧАСНО**

Не забувайте вишиванки на бенкет!

По можливості привезіть
речі на ліцитацію!

СОЮЗІВКА тел.: 845-626-5641

За інформаціями звертатися до Оксани Тритяк, тел. 973-292-9800 дод. 3071,
або до Мирона Колінського дод. 3036

**UKRAINIAN
SISTERS**

**THE BEST CARE FOR YOU
OR FAMILY MEMBER**

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
 631-764-5388
 631-727-4071
 Ukrsistersag@gmail.com

Передплата електронної версії „Свободи“ – всього \$40 річно

Відділ передплати: 973-292-9800 дод. 3040

WWW.SVOBODA-NEWS.COM

Contact us:
888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте пенсійний рахунок,
щоб забезпечити своє майбутнє.*

**3.30%
APY***

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДІНГІРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

ПЕРЕЖИТЕ І НЕЗАБУТЕ

Караванський відвідав каторжників

Олександр Вівчарик

20 квітня „Свобода“ розповіла, що у США на місці поховання Святослава Караванського відкрили надмогильний пам'ятник. Нахлинули спогади. Я бачив С. Караванського в 1965 році на півночі Росії, в місті Інті, де я народився у щойно звільнених в'язнів радянського концтабору і прожив 13 років.

С. Караванський, як і мої батьки, свого часу карався в Комі, де будував залізницю, бо після Другої світової війни був засуджений до 25 років позбавлення волі лише за те, що любив Україну і був чесною людиною. Звільнили його наприкінці 1960 року.

Він повернувся до рідної Одеси, працював там механіком ремонту обчислювальних машин, перекладачем у редакції обласної газети „Чорноморська комуна“, позаштатним кореспондентом журналу „Україна“, виїздив на заробітки до республіки Комі.

У цей час мої батьки ще жили в місті, в якому відбували покарання і в якому звільнилися. За Україною сумували. Моя мати передплатила журнал „Україна“ та газети „Молодь України“ й „Літературна Україна“, а для мене журнал „Барвінок“. Мама зацікавила українськими виданнями всіх наших знайомих, тож багато з них теж почали передплачувати журнал „Україна“.

Моя мама гарно вишивала і до 150-річчя з дня народження Тараса Шевченка вирішила вишити рушник, щоб подарувати його редакції улюбленого журналу. Подарунок не залишився непоміченим. У ч. 18 за 1965 рік було вміщено світлинку вишитого мамою рушника, а також замітку „І рушник вишиваний на щастя дала“, у якій зокрема сказано:

„Наша читачка Марія Вівчарик

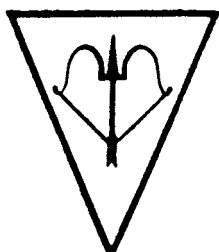

Мешканців Інти сфотографував Святослав Караванський.

сама вишивала цей рушник і з нагоди великого свята і своєї шани до журналу подарувала його колективу редакції. Марія Степанівна хатня господарка, дружина шахтаря-прохідника Іллі Вівчарика. Родина живе в Інті з 1954 року. Ось що пише вона нам:

„Всі ми безмежно любимо Україну, її природу, мистецтво, наш талановитий та героїчний народ. І хоч живемо далеко від рідного краю, але цікавимося його життям, успіхами. Тому завжди чекаємо на черговий номер журналу „Україна“, який цікаво розповідає про життя республіки“. Колектив редакції щиро дякує за подарунок, за тепле слово на адресу тижневика. За нашими відомостями, в Інті є близько 100 передплатників „України“ і ми постараємося, щоб тижневик став бажаним гостем, другом чи радником в оселях наших земляків, де б

(Закінчення на стор. 18)

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“ влаштовує „ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють
(розуміють і говорять) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2018 р. Виянтоків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі 24 червня до суботи 30 червня 2018 р.
- від неділі 1 липня до суботи 7 липня 2018 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$150.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні 290.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622

Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: **30 травня 2018 р.** • Після реченця не приймаємо зголошень.
- Лікарську посвідку НЕ пересилати з анкетною зголошення. Просимо передати при реєстрації.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2018

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дитини, яку вписуєте на табір перший раз

- ☐ від 24 червня до 30 червня 2018 р. ☐ від 1 липня до 7 липня 2018 р.
- Величина таборової сорочки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.
- ☐ Залучую чек на суму \$..... ☐ Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

.....Підпис батька або матері

Праця

Потрібна жінка до опіки 1-річного хлопчика в Randolph, NJ. Праця 5-6 днів на тиждень, з проживанням або без.

Тел.: 973-986-3597, Оля

МАРІЯ ДРИЧ

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

MARIA DRICH

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3035

e-mail: mdrich@unamember.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ

2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя

Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

У Холодному Яру вшанували героїв

Олександр Вівчарик

МЕДВЕДІВКА, Черкаська область. – 28 квітня в цьому селі урочисто розпочалося Всеукраїнське вшанування героїв Холодного Яру. Цього року вшанували також 250-річчя повстання під проводом Івана Гонта й Максима Залізняка та 100-річчя Української революції. До Холодного Яру прибули гості з усіх регіонів України.

Виступаючи 29 квітня на вічу в селі Мельниках провідник Всеукраїнського об'єднання „Свобода” Олег Тягнибок наголосив, що Холодний Яр – це місце сили, де має формуватися українська нація, яка будуватиме могутню українську державу.

А заступник командира 93-ої бригади Збройних Сил України Богдан Ситник повідомив, що керівництво бригади звернулося до уряду з проханням дати їй найменування „Холодний Яр” і бригада отрима-

ла його.

Відбулися освячення пам'ятного знаку „Козацький хрест” і відкриття виставки про сучасну війну „На лінії вогню” у Медведівці. Промовистою й символічною була знахідка, зроблена напередодні в околицях Холодного Яру, в Кам'янському районі. У гільзі снаряду 1916 року збереглися документи холодноярських повстанців, які, після реставрації у Києві, будуть зберігатися в музеї заповідника „Чигирин”.

До козацької церкви св. праведного Петра Кальнишевського привезли ікону, написану на старовинній дошці, яку взяв торік з холодноярського села Грушківки відомий художник-реставратор й іконописець з Дрогобича Лев Скоп. Доставив подарунок борець-доброволець батальйону „Айдар” Богдан Лісоруб. Настоятель храму о. Василь Циріль зазначив, що для неї буде замовлено кіот й ікона буде завжди у ньому.

Віче у селі Мельники. (Фото: Олександр Вівчарик)

Святкували ювілей появи вітрильників на Дніпрі

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – У Крейсерському яхт-клубі відзначили 50-річчя першого виходу столичних вітрильників 22 квітня 1968 року на води Дніпра. З цієї нагоди члени клубу провели урочисте зібрання у кают-компанії капітанів 21 квітня, а наступного дня

– підготування до спуску на воду яхт на цьогорічний сезон.

Журналісти спілкувалися з українськими капітанами Валерієм Петущаком (яхта „Лелітка”), Юрієм Бондарем (яхта „Купава”) та командиром яхт-клубу Генадієм Старіковим,

(Закінчення на стор. 18)

Біля пам'ятного знаку (зліва): капітани-навколосвітники Валерій Петущак, Юрій Бондар та керівник вітрильної школи для наймолодших Володимир Яменко. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Відкрили маршрут до Холодного Яру

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 28 квітня у селі Розумівці відбулася презентація нового туристичного історико-краєзнавчого маршруту „Холодноярські стежки Чорнолісся”.

„Село Розумівка, – розповів розробник маршруту історик Юрій Митрофаненко, – останнє місце бою Чорного Ворона та розташування пам'ятника авторів роману „Холод-

(Закінчення на стор. 18)

На одній із стежок Холодного Яру. (Фото: Тетяна Пташник)

Мапу створив майстер витинанки

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 29-30 квітня Міністер закордонних справ Павло Клімкін здійснив візиту до Єгипту, у ході якого відбулася зустріч з Прем'єр-міністром Єгипту Шеріфом Ісмаїлом.

Під час зустрічі єгипетській стороні було передано подарунки для майбутньої Президентської бібліотеки в Каїрі, зокрема, мапу України, виконану у техніці витинанки спеціально для цієї події. Мапу створив відомий мистець з Черкас Микола Теліженко, український скульптор, графік, заслужений художник України, майстер української витинанки, який зумів піднести її від хатнього ремесла до образотворчої монументальності.

У повідомленні Міністерства закордонних справ України зазначено: „Ми не мали сумніву, що наш

Микола Теліженко з мапою-витинанкою. (Фото: Олександр Костирко)

задум знайде геніальне втілення. МЗС України щиро дякує за кропітку роботу, яку М. Теліженко здійснював протягом місяця, враховуючи всі наші побажання і особливості подарунку. Однак, мапа не була би такою унікальною, якби до віртуозного володіння ножицями він не вклав у твір найдорожче – свою душу”.

Школярі дізналися про традиції фльоти

Анна Половинка

ЧЕРКАСИ. – 13 квітня у Міській центральній бібліотеці ім. Лесі Українки відбулася зустріч школярів, присвячена 100-річчю підняття державного прапора України на кораблях Чорноморської фльоти.

Ініціаторами події були представники Військово-морських сил

України з залоги фрегати „Гетьман Сагайдачний”, обласна організація Співки офіцерів України та Центр національно-патріотичного виховання в Черкасах.

З лекцією виступив капітан третьої ранги Олександр Калько, який розповів про історію фльоти, особливості побуту моряків на судні, їхні традиції та символіку.

Учасники зустрічі у Міській центральній бібліотеці ім. Лесі Українки. (Фото: Анна Половинка)

Завершення формування...

(Закінчення зі стор. 2)

Водночас оприлюднені дані впевнено свідчать, що процес формування ідентичності українського соціуму подолав екватор, хоча ціла низка серйозних проблем все ще зберігаються і вимагають свого вирішення.

Нагадаю деякі цифри з цього дослідження.

Спільна ідентичність на сьогодні практично сформована в західній Україні (з ядром у Галичині) і центральній, де основні мовно-ціннісні характеристики є практично однаковими. Складнішою є ситуація на півдні і сході, особливо на Донбасі, де характеристики значно розмаїтіші. Серед жителів України домінує громадянське (політичне) розуміння сучасної української нації з яскраво вираженим культурним компонентом (громадяни різних регіонів у своїй більшості визначають свою приналежність до української культурної традиції).

Справді серйозних проблем є три. Перша – відсутність консенсусу щодо того, як має виглядати в майбутньому українська нація: вона має формуватися як плавильний котел, де всі етнічні групи вливаються й асимілюються українським етносом, чи збережеться єдність у різноманітності різних етнічних груп.

Громадяни поділилися в цьому питанні практично навпіл: 41 відс. громадян вважають, що в Україні треба розвивати і зберігати різні культурні традиції, а 36 відс. переконані, що треба зближувати і зливати їх з культурою українського етносу.

Другою проблемою є те, що приблизно 30 відс. громадян у південно-східних регіонах і на Донбасі вважають українців україномовних і російськомовних двома різними народами.

Третя велика проблема – це уявлення про українців і росіян як про два братні народи. У 2013 році так вважали 61 відс., а в 2016 році – 51 відс. (і це після трьох років російської агресії).

Можливо, дехто здивується, але в західній Україні так вважають 28 відс. населення. Не згодні з цією думкою в Україні 34 відс.

Мова як одна з основних ознак національної ідентичності

92 відс. жителів України вважають себе українцями за національністю. Правда, тільки 70 відс. з них сприймають українську мову як рідну і лише 55 відс. розмовляють нею вдома.

У регіональному розрізі картина ще більш диференційована. Наприклад, на Донбасі українську мову рідною вважають приблизно 28 відс. населення, а розмовляють лише 7.6 відс. Тоді як російська рідна для 66 відс., а розмовляють нею 90.5 відс.. Парадоксальність ситуації полягає в тому, що в цьому регіоні українцями за національністю називають себе 60 відс. населення.

Дещо краща картина на сході – Харківщині, Дніпропетровщині, Запоріжжі. Тут українська рідна для 43 відс., розмовляють нею вдома 29 відс. Відповідно, російська рідна для 52 відс., а розмовляють нею 67 відс. Причому Дніпропетровщина в цьому питанні виразно тяжіє до центральної України.

І відносно краща від цих двох регіонів ситуація на півдні України – в Херсоні, Миколаєві, Одесі. Тут українська є рідною для 63 відс., а переважно розмовляють нею 33.5 відс. Відповідно, російська є рідною для 31 відс., але розмовляють нею 60.5 відс. Водночас 42 відс. жителів півдня вважають, що українську мову треба знати, а вдома спілкуватися мовою, хто якою хоче.

У відповідь на запитання, що на думку громадян України є основою для єднання, 62 відс. респондентів вважають, що це має бути спільне бачення майбутнього. 59 відс. припускають, що це може бути спільна історія. При цьому 32 відс. переконані, що це можуть бути спільна історія з Росією і Білорусією.

У питанні, куди буде розвиватися Україна в майбутньому, 37 відс. опи-

таних впевнені, що Україна буде розвинутою європейською країною, 21 відс. – що вона буде розвиватися особливим шляхом, 5 відс. – що ми перетворимося на країну третього світу, і 3 відс. – що Україна зникне з карти світу.

Куди і як нам рухатися далі?

Відповідь на це запитання залежить від того, яке політичне рішення ми приймаємо кожен для себе: чи ми хочемо розвивати й культивувати риси ідентичності, які інтегрують регіональні відмінності в єдиний організм, чи прагнемо підкреслювати ці відмінності, доводячи їх до протилежностей.

В обох випадках результати виявляються різними.

Я хочу дати кілька власних відповідей на найбільш важливі питання, що стосуються описуваної теми:

1. Якщо ми прагнемо збереження України, зонайменше в її нинішніх кордонах, то в питанні ліберального чи етнічного розуміння сучасної української нації (національної ідентичності) ми однозначно повинні прийняти громадянське (політичне) її розуміння.

А саме: українцями (українськими громадянами) ми вважаємо кожного, незалежно від походження, раси і віри, хто визнає себе належним до української спільноти, знає і шанує українську історію, поважає українську мову і розмовляє нею, хоче спільно розбудовувати українську державу і український простір.

Іншими словами, головна ознака належності до модерної української нації – це свідомо воля людини бути належною до неї.

2. Тому зовсім не потрібно визнавати росіян в Україні як окрему етнічну підгрупу, що теоретично може бути альтернативною до росіян у самій Росії.

Росіян (російськомовних, російськомовуючих), кількість яких в Україні на сьогодні зменшилася приблиз-

но до 15 відс., слід спокійно і поступово інтегрувати в українську спільноту.

Хто не захоче цього прийняти – має вибір. Росія поряд.

3. Що головніше сьогодні: рятувати окуповану частину Донбасу чи просувати українську реконкісту на схід і південь?

Для мене відповідь очевидна – просувати українську реконкісту на схід та південь, включаючи неокуповану частину Донбасу.

Підвищувати там економічні та соціальні стандарти, розвивати українську культуру, конкурентну освіту, українізовувати науку, бізнес та сферу управління. Це створить основу для повернення окупованих територій, коли настане відповідний момент.

4. Що найголовніше сьогодні для українців: зміцнювати власну ідентичність чи визначатися в бік Європи, яка сама переживає внутрішні випробування і власну трансформацію?

Українці мають довершити формування себе як політичної нації і збудувати власну державу (в розумінні сильних інституцій), використовуючи найкращі європейські зразки. Питання конкретної форми, глибини і рівня інтеграції в європейську спільноту ще належить до майбутнього і залежить не тільки від бажань України.

Наостанок ще один важливий момент.

Я вважаю, що сучасна українська політична нація остаточно відбудеться не тоді, коли буде забезпечено домінування української мови в усіх регіонах України. Це необхідна, але недостатня умова.

Українська політична нація остаточно відбудеться тоді, коли буде досягнуто домінування однакової етичної традиції.

А саме – однакового розуміння добра і зла.

Українська правда

Тарас Стецьків – громадський і політичний діяч, народний депутат України I-IV, VI скликання, Київ.

Кім Чен Інові...

(Закінчення зі стор. 2)

ни. Серед 25 млн. громадян КНДР є ті, хто з точки зору міжнародного права – злочинці, винні у вбивствах, тортурах, рабстві. Важко сказати, чи готові вони повірити гарантіям своєї безпеки в разі розчинення КНДР в Південній Кореї.

Так що найбільш імовірним буде варіант дуже поступового зближення, при якому кожен крок вимірюватиметься до міліметра. Союзницькі взаємини – конфедерація – федеративна держава, зі збереженням окремих органів влади і силових структур.

У будь-якому випадку, це день, коли з'явилася невелика надія, що з

Корейського півострова більше не йтиме загроза всьому людству. Про це говорить і підсумковий меморандум, підписаний провідниками обох Корей.

Це була гарна новина. Тепер про погане. Тобто про В. Путіна. В указі він пише, що необхідно вжити заходів щодо зміцнення державного кордону з Україною, Казахстаном, а також в Арктиці та на Далекому Сході Росії. Саме звіди В. Путін, мабуть, чекає вторгнення чужоземних окупантів.

Далі в президентському указі перераховуються загрози, які виходять від недобрих сусідів. Ось вони:

- територіальні претензії суміжних держав;
- зазіхання чужоземних держав на стратегічні ресурси Арктики і Дале-

кого Сходу;

– посилення економічного і демографічного впливу чужоземних держав на окремі прикордонні райони з низьким рівнем соціально-економічного розвитку;

– розвідувальна та інша діяльність чужоземних спецслужб з метою дестабілізації суспільно-політичної ситуації в окремих прикордонних районах. І т.д.

Зрозуміло, чому В. Путін вимагає зміцнити кордон з Україною. Оскільки саме ця країна має до Росії найбільші територіальні „домогання“, які полягають у вимозі повернути вкрадений Крим і відкряяні Донецьк та Луганськ.

Про Далекий Схід теж зрозуміло. Оскільки Москві до нього немає взагалі ніякого діла, далекохідні про-

стори освоюють китайці. При повній згоді місцевих жителів і мовчазному схваленні місцевої влади, для яких китайське перетравлення Далекого Сходу – це їхній чиновницький бізнес.

В. Путін твердо вирішив зайняти місце Кім Чен Ина в конструкції сучасного світу, тим більше, що самому північнокорейському керівникові явно набридло бути вселенським страховиськом і вселенським ізгом. Наскільки В. Путінові вдасться втиснути Росію в рамки комуністичної Кореї недавнього минулого, покаже час.

„Газета по-українськи“

Ігор Яковенко – російський журналіст, опозиційний до путінського режиму, Москва.

Світ перестав...

(Закінчення зі стор. 3)

показувати силу, побоюючись наразитися на нову відповідь Заходу. Москві доводиться ковтати, залишаючи без відповіді, принизливе вихваляння Дональда Трампа про те, що ось, мовляв, „у нас була реальна сутичка між Америкою і Росією, і вона завершилася сотнями жертв“. Росії доводиться відмовляти в обіцяній допомоги сирийським курдам, щоб не провокувати відплату турецького провідника Реджепа Ердогана. Росії доводиться відвер-

татися, коли західня коаліція б'є по її союзникові Башарові аль-Асадові, нишком домовлятися з американцями про зони, по яких не потрібно наносити ракетні удари. Москва вважає за краще не помічати, коли Ізраїль ракетними ударами розносить в пил її сирийсько-іранських союзників. Росія змушена не помічати, як її союзники (зокрема Казахстан) налагоджують мости з США. Москві доводиться ковтати приниження через те, що пхеньянський провідник не вважав за потрібне залучити Росію до процесу примирення Північної і Південної Кореї. Москві доводиться терпіти, коли

США почали поставляти в Україну протитанкові системи „Javelin“.

Чи вважає світове співтовариство подібну поведінку доказом сили? Наскільки її імітація може допомогти Росії зберегти великодержавний статус? Кремль змушений підміняти міць і гординю „асиметрією“, тобто дрібними капостями і загрозою бити скло у сусідів. Вельми дотепний спосіб вийти з ізоляції!

Звичайно, можна погодитися на роль держави-одиначки і готуватися блукати світовою сценою або її „облаштовувати“ наступні сотні років. Але це повна відмова не тільки від ідеї державности, а й від залу-

ченості Росії в світові події.

Нарешті, найголовніше: як бути з російським самодержавством, яке Кремль намагається відтворити, зробивши нинішню владу нескінченною? Адаже хребтом системи самодержавства є саме державність, визнана не тільки своїм населенням, а й усім світом! Як довго можна повзти зі зламаним хребтом?

Радіо „Вільна Європа“, Радіо Свобода

Лілія Шевцова – російський політолог, опозиційний до путінського режиму, Москва.

**ЗАПРОШУЄМО ДРУЗІВ ТА ЖЕРТВОДАВЦІВ УКУ ДОЛУЧИТИСЯ
ДО СВЯТКОВИХ УРОЧИСТОСТЕЙ З НАГОДИ ПОЧАТКУ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ
І НА КІЛЬКА ДНІВ ВІДЧУТИ СЕБЕ СТУДЕНТОМ УНІВЕРСИТЕТУ!**

У ПРОГРАМІ*:

- Екскурсії студентським містечком (10 вересня)
- Серія публічних лекцій від професорів УКУ та гостей лекторів (11-12 вересня)
- Посвята у студенти та церемонія вручення стипендій (13 вересня)
- TEDxУКУ (13 вересня)
- Святкування початку навчального року в УКУ та храмового празника (14 вересня)
- Паломницький тур духовними центрами Галичини (15 вересня)

**ПРОСИМО ПОВІДОМИТИ ПРО ВАШУ УЧАСТЬ
до 30 липня 2018 року**

Додаткову інформацію чи допомогу із плануванням поїзду Ви можете отримати:

ucu_event@ucu.edu.ua

УКУ: +38 098 60 39 211
УКОФ США: 773-235-8462
УКОФ Канада: 416-239-2495

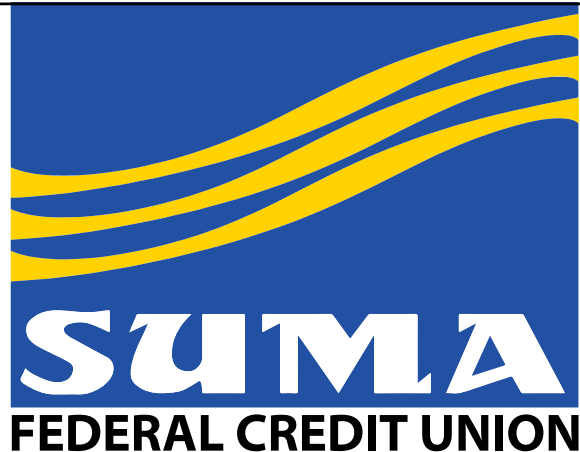

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ, який розпочав свою історію з 1928 року - це новітній осередок освіти та науки в Україні, вільний від корупції, що має на меті служіння державі та суспільству.

Минулого року, Університет завершив свою першу кампанію розвитку, в часі якої збудував 3 нові будинки університетського містечка і церкву Святої Софії Премудрости Божої, відкрив 4 нові факультети, 17 магістерських програм, 5 додаткових бакалаврських програм, 13 нових інститутів і центрів, а також збільшив кількість студентів на 1000 осіб.

Сьогодні Університет має авторитет одного з провідних вузів країни, який творить середовище для зустрічі й діалогу людей із найрізноманітніших сфер: Церкви, науки, бізнесу, медіа, політики та державного управління. Завдяки активній міжнародній співпраці УКУ сьогодні є важливим голосом України у світі.

* В програмі можливі зміни

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

7/1 зі змінною ставкою

3.375% APR*

30 річний незмінний відсоток

4.375% APR*

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFCU NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Караванський...

(Закінчення зі стор. 13)

вони не жили“.

Коли замітку надрукували в журналі, батьків в Інті не було. Вони поїхали у відпустку в рідну Україну. А тим часом редакційна колегія, не отримавши від мами відгук на замітку, відрядила до Інті свого спеціального кореспондента С. Караванського, який знав Комі. Приїхавши в місто, С. Караванський нас не застав. Як сам потім зізнався, вирішив, що, напевне, дописувачку заарештували. Для нього, колишнього в'язня концтаборів, то було логічне припущення.

Я уявляю, як він ходив біля нашого фінського будиночка на шість сімей, як дивився на тундру, на шахти, терикони, на чорні води річки. То був час білих ночей, кінець липня. Припускаю, що він, як і всі, хто приїздив в Інту в такий час, спати не міг, довго ходив містом, згадував своє перебування в Комі, свій досвід каторжника. Гість заночував у готелі, а наступного дня таки навідався до нашої оселі ще раз і застав нас за розпакуванням валіз. С. Караванський представився, батьки розгубилися. У них заройлися думки про можливу провокацію. Та, зрештою, колишні в'язні знайшли спільну мову.

С. Караванський гостював у нас три дні, познайомився і спілкувався з багатьма колишніми в'язнями-українцями. Опісля вирушив ще й у Воркуту. На пам'ять про перебування в нас сфотографував батьків із сусідами за читанням журналу „Україна“ (фото поміщене на стор. 13). Казав, що помістить цю світлинку в одному з чисел, щоб люди в Україні знали, що журнал читають і на далекій Півночі. Я мав лише дев'ять років і не усіх пам'ятаю. Четвертою зліва може бути Соня Білінська з маминого села. Крайня злі-

ва – це моя мама, крайній справа мій брат Богдан, а біля нього наш тато. Для зустрічі з С. Караванським мама відібрала найбільш інтелігентних, на її думку, серед знайомих. У того дядька, що читає журнал, ми були з братом у 1970-их роках у Львові.

За три дні батьки йому багато чого розповіли, зокрема поскаржилися на те, що місцева влада не дозволила українцям Інті мати вчителя української мови, який хоча б раз на тиждень вчив дітей. Вони бралися утримувати його власним коштом. С. Караванський пообіцяв порушити це питання, коли приїде до Києва. Саме від нього мої батьки дізналися, що в Інті на той час проживало понад 13 тис. українців з близько 50 тис. населення.

Мати розповіла С. Караванському і про те, що в бібліотеках міста немає українських книжок. Десь за місяць після його від'їзду до нас прийшла велика посилка з українськими книжками, які мама передала в Будинку культури шахти, на якій працював мій батько. У ній було декілька „Кобзарів“ Тараса Шевченка. Мати написала С. Караванському листа з подякою, привітала його і дружину Ніну Строкату з новим 1966 роком, але відповіді не отримала. Невдовзі довідалася, що С. Караванського восени 1965 року знову заарештували в Одесі.

С. Караванський, стурбований поширенням російщення у шкільництві, написав по приїзді від нас статтю „Про одну політичну помилку“. За це 13 листопада 1965 року і потрапив до в'язниці. Оскільки не було жодного формального приводу для суду над ним, Генеральний прокурор СРСР Роман Руденко опротестував звільнення С. Караванського за амністією. Без суду його відправили досиджувати 25-літній термін у таборах суворого режиму. Усього С. Караванський провів у неволі 31 рік.

Відкрили маршрут...

(Закінчення зі стор. 14)

ний Яр“ Юрієі Горлісу-Горсько-му. На маршруті ми виокремили і село Цвітне, де є пам'ятник одному з очільників повстання Пилипові Хмарі, село Цибулеве, у якому діяла цибулівська сотня, а згодом потужний полк, а також село Бірки, де роз-

ташовувалась резиденція гетьмана Богдана Хмельницького“.

На святі від центру села Розумівка пройшла хода на чолі з вихованцями військовоголіцею та оркестрою 3-го полку спецпризначенців. Біля могили Чорного Ворона відбулося віче, у якому взяли участь представники влади, національно-патріотичних організацій, громадськості краю.

Святкували ювілей...

(Закінчення зі стор. 14)

дізналися про сучасну навколосвітню подорож яхти „Лель“ капітана Григорія Щербоноса.

Яхт-клуб є найбільшим в Україні і має 150 суден. Першою була дерев'яна яхта „Таня“, у 1941 році затоплена у Дніпрі, а відтак піднята з дна, відновлена, та прослужила до 1969 року.

В клубі встановлено пам'ятний знак на честь 45-річчя клубу та пошани засновникові Костянтинові Бірюковичу. Серед засновників клубу – відомий морський мандрівник Дмитро Бірюкович (шхуна „Батьківщина“). Члени яхт-клубу є переможцями низки міжнародних змагань, шановані серед світових яхтсменів. В. Петущак разом з дружиною Наталією Македон здійснив навколосвітнє плавання на власному вітрильнику „Лелітка“, Ю. Бондар з командою, до якої входив і відомий кінорежисер Михайло Ільєн-

ко, здійснив навколосвітню подорож на яхті „Купава“, Д. Бірюкович обійшов довкола світу на шхуні „Батьківщина“ з місією „Хай світ пізнає Україну“, залоза яхти „Іонта“ під командою трагічно загиблого капітана Олексія Грищенка досягла берегів Австралії.

10 вересня минулого року вітрильно-моторна яхта „Лель“ під керівництвом Г. Щербоноса розпочала з Києва навколосвітню подорож. Яхт-клуб став організатором регати „Кубок великого Дніпра“.

Декілька років тому міський крейсерський яхт-клуб ледь не припинив свого існування. Адже це місце вибрали собі чергові забудовники. І хоча будівництво розважального комплексу, яке загрожувало оселі столичних яхтсменів, відгородили великою стіною з бетону, немає певності, що у чергових скоробатків не з'явиться бажання забудувати і цю територію.

Двері міського яхт клубу зажди відкриті для всіх бажаючих відчутти себе приборкувачем водної стихії.

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2018-2019

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2018 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2018 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку „Наші Пільги“ на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3035

В УГКЦ проголосили...

(Закінчення зі стор. 1)

щодо виборчого процесу в Україні. Звернення було видане 10 травня.

Отці Церкви водночас закликають душпастирів, богосвячених осіб і вірних мирян УГКЦ молитися, особисто та спільно, у наміренні прийдешніх виборів.

До молитов за Україну, які здійснюються щодня о годині 9 вечором, єпископи просять додати в понеділок моління за вибори 2019 року. Після кожної недільної та святкової Літургії, перед молитвою „Боже, великий, єдиний”, заохочуємо спільно помолитися один раз „Отче наш”, „Богородице Діво” і „Слава Отцю...” за чесні та справедливі вибори в Україні наступного року, кажуть вони.

Єпископи аргументують своє звернення тим, що трохи менше ніж рік залишається до чергових виборів президента України і дещо більше року до обрання нового складу найвищого законодавчого органу української держави – Верховної Ради.

„Однак уже сьогодні спостерігаємо, як суспільство втягують у новий вир передвиборчих переговорів, міжпартійних дискусій і полеміки, так що внаслідок політич-

них протистоянь опиняються під загрозою основні принципи державного буття нашого народу”, – сказано у зверненні.

На думку владик, ці вибори стануть виявом або зрілості та відповідальності, або ж, навпаки, інфантилізму та легковажності виборців і громадян. В обох випадках наслідки для країни та її майбутнього будуть дуже важливими.

„Тому, свідомі нашої відповідальності перед Господом та перед рідним народом, ми, як віруючі люди, прагнемо підготуватися до зрілого вибору за допомогою смиренної та витривалої молитви до Бога, благаючи Його, щоб зіслав на наш народ дар Свого Святого Духа, аби Він просвітив нас і скерував на дорогу істини, мудрости та справжнього добра. Ми віримо, що Дух Святий, який є Духом істини, навчає нас відрізнати добро від зла, істину від фальші, справжні цінності від лукавого словоблуддя. Бо немає найменшого сумніву, що сили зла намагатимуться повернути свої втрачені позиції і при цьому не гребуватимуть жодними найбруднішими та найпідступнішими методами”, – мовиться у зверненні членів Синоду.

Департамент інформації УГКЦ

Сповіщаємо друзів і знайомих, що 7 березня 2018 року на 89-му році життя несподівано відійшла у вічність наша найдорожча Мама і Баба

св. п. Тамара Івасюк

народжена 26 серпня 1928 року в м. Чернігів, Україна, вдова Корнелія Івасюка, який помер 8 серпня 2016 року.

З невимовним жалем залишилися:

- доньки - Галина Безвік з мужем д-ром Робертом
- Ірина Івасюк Велучі з мужем д-ром Албертом
- син - Орест Івасюк з дружиною д-ром Бренді
- внучка - Мелісса Безвік

Похорон відбувся на кладовищі Вайт Чепел в Трой, Мишиген.

Родина просить згадати св. п. Тамару у своїх молитвах.

Нехай з Богом спочиває.

Вічна пам'ять!

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

Ділимося сумною вісткою, що 4 травня 2018 року відійшла у вічність наша найдорожча Мама, Бабуня і Прабабуня

св. п.

Лідія Белендюк

Залишилися у глибокому смутку:

- син - Артур Белендюк
- внук - Андрій Белендюк
- внучка - Катерина Белендюк-Толівер
- правнучка - Шарлот Толівер
- невістки - Лідія Белендюк
- Кристина Белендюк
- та ближча і дальша родина

Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять покійної можна складати на:

UNWLA Branch 56 - War Victims Fund
c/o Bohdana Puzyk
664 Clear Creek Dr., Osprey, FL 34229

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

UNF Fundraiser Soyuzivka Heritage Center

The Largest Ukrainian Festival
in the United States, organized by
the Ukrainian National Foundation,
under the patronage of the
Embassy of Ukraine.

JULY

13, 14 & 15

FRIDAY NIGHT

FUNDRAISER

LVIV RETRO GALA

Proceeds to
benefit Soyuzivka

Ukrainian Village, Dancing,
Music & Song, Art/Crafts,
Delicious Ethnic Foods,
Concerts in Veselka Hall,
Beer Garden and Zabavas!

Shuttle bus to Hudson Valley
available from parking areas

Must be patron of Hudson Valley Resort
1-888-9-HUDSON

Admission \$30

VIP Parking \$20

Soyuzivka Heritage Center

216 Foordmore Rd.
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka.events@gmail.com
www.soyuzivka.com

Vendor info:

941-966-5241 | 845-626-5641
heritageuki@gmail.com

2018 Ukrainian Cultural Festival

at Soyuzivka

Kerhonkson, New York

Special Guest

Oleksandr Ponomariov

Orest Luty

Iryna Fedyshyn

MC Petro Maha

Roma Pryma Bohachevsky
Ukrainian Dance Workshop

Dumka Choir